Sfântul mucenic Conon din Isauria

(5 martie)

Materiale despre Sfântul mucenic Conon din Isauria:

https://archive.org/details/@steaemy?query=Conon

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-mucenici

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Conon

***

Sfântul mucenic Conon din Isauria a fost crescut de mic în credinţa în Hristos şi botezat în numele Preasfintei şi de viaţă făcătoarei Treimi de însuşi Arhanghelul

Mihail, voievodul netrupeştilor oştiri ale lui Dumnezeu. Până la moartea lui, arhanghelul lui Dumnezeu a vegheat nevăzut asupra Sfântului Conon.

Index

În această lună (martie), ziua a cincea - Pomenirea Sfântului mucenic Conon (Minei) 4
Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Conon din Isauria 15
Acatistul Sfântului mucenic Conon din Isauria (5 martie) 23
Imnografie 33
Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi pătimirea Sfântului mucenic Conon din Isauria 34
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului mucenic Conon grădinarul 45
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea cuviosului Isihie pustnicul 46
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului mucenic Evloghie, palestinianul 48
Sinaxar din 5 martie 49
În această lună (martie), în ziua a cincea, pomenirea Sfântului cuviosului mucenic Conon, cel din Isauria 49
Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Conon, grădinarul 50
Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui Marcu monahul ("Ascetul"), făcătorul de minuni 50
Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Evloghiu din Palestina 52
Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Evlampiu 52
Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Arhelau şi a celor împreună cu dânsul o sută cincizeci şi doi de mucenici, care prin sabie s-au săvârşit ... 52
Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Ioan Bulgarul, care a mărturisit în Constantinopol, la anul 1784, şi care prin sabie s-a săvârşit. ... 52
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul Conon din Isauria 54
Iulian Dumitraşcu - Calendar orthodox - Sfântul mucenic Conon din Isauria şi Conon, grădinarul; Sfântul cuvios Marcu pustnicul 55
Proloage - Pomenirea Sfântului cuviosului mucenic Conon, cel din Isauria 58
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida 62
Pomenirea Sfântului mucenic Conon din Isauria 62
Pomenirea Sfântului mucenic Conon, grădinarul 63
Pomenirea Sfântului cuvios Isihie, postitorul 63
Pomenirea Sfântului cuvios Marcu Ascetul 64
Cântare de laudă la Sfântul Arhanghel Mihail 64
Cugetare 65
Luare aminte 66

Predică despre mergerea la adâncuri împreună cu Hristos 66
Sinaxar - Sfântul Conon Isaurianul - 5 martie 68
Icoane 73

În această lună (martie), ziua a cincea - Pomenirea Sfântului mucenic Conon (Minei)

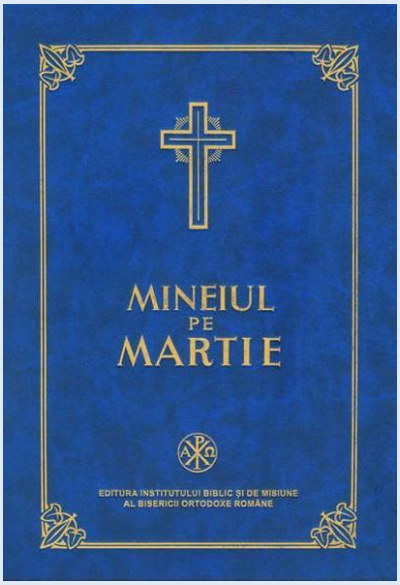

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se pun **stihirile** pe 6: trei ale Triodului sau ale Octoihului şi trei ale sfântului, glasul 1.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Mucenice pururea slăvite cu multe scârbe împresurându-te şi cu chinuri nesuferite împreunându-te, ai biruit pe şarpele cel cu multă măiestrie şi l-ai supus sub picioarele tale cele prea frumoase slăvite. Roagă-te lui Hristos, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Conone pururea prea slăvite, luminându-ţi cugetul cu lumina Sfântului Duh, întunericul dracilor celor vicleni l-ai împuţinat şi ai trecut spre lumina cea neapusă, veselindu-te întru Domnul. Pe care acum roagă-l, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Conone vrednicule de minune, făcutu-te-ai biserică Treimii şi pe biserica cea prea sfântă, întru care cu bună credinţă s-a pus trupul tău o ai arătat râu de nenumărate minuni, prea fericite. Pentru aceasta roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Bucură-te, curată străină auzire. Bucură-te, lemn sfânt de Dumnezeu sădit al Raiului. Bucură-te, pierderea dracilor celor vicleni. Bucură-te, sabie cu două ascuțișuri care tai capul vrăjmaşului, cu străină naşterea ta, prea sfântă cu totul Preacurată, şi iarăşi ne-ai chemat pe noi care ne-am înstrăinat.

A Crucii, a Născătoarei

Pe Mieluşelul său, mieluşeaua şi Stăpâna cea prea curată dacă l-a văzut pe cruce, neavând chip, nici frumusețe, plângând grăia: Vai mie! Unde a apus frumuseţea ta prea dulcele meu Fiu? Unde este buna cuviinţă? Unde este darul feței tale cel ce strălucea prea iubite?

La Utrenie

Canonul Sfântului şi Tripeznețul Triodului după rânduiala lor.

Canonul Sfântului

Cântarea 1-a

Irmos: Mântuitorului Dumnezeu, celui ce a povăţuit pe norod pe mare cu picioare neudate şi pe Faraon cu toată oastea l-a înecat, Aceluia Unuia să-i cântăm, că s-a proslăvit.

Bunul biruitorul mucenic Conon acum să se laude, ca unul ce a făcut vitejie asupra înşelăciunii şi s-a ostăşit pentru Hristos Dumnezeul tuturor, şi s-a încununat cu cunună nestricăcioasă.

Conon slăvitul mucenic, dorind de viața cea ascunsă şi slava cea nemuritoare, le-a luat schimb în locul desfătării celei stricăcioase. Pe care cu cântări să-l cinstim, că s-a proslăvit.

Cu haina nestricăciunii îmbrăcându-te acum Conone slăvite, te-ai altoit din rădăcina măslinului celui sălbatic întru măslin domestic şi ai adus roadă lui Hristos, pe cei ce te-au născut pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dezlegându-se prea slăvitul mucenic de blestemul stricăciunii strămoşului a lepădat jugul, şi şi-a făcut pe soție, soț curăției.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Preacurată Maica lui Dumnezeu, pe Dumnezeu cel ce nu s-a despărțit de sânurile Tatălui, şi s-a întrupat din tine, neîncetat roagă-L să mântuiască de toată primejdia pe cei ce i-a zidit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cu puterea crucii tale…

Ales-ai a sluji lui Dumnezeu dorind de lumină, iar nedumnezeirea idolilor cea întunecoasă o ai urât, Conone slăvite.

Jertfitu-ţi-ai lui Hristos sufletul şi trupul cu osârdie, şi făcându-te ca un bine primit, însuți cu singur Stăpânul ai vorbit, prea fericite.

Înțelepțește ai izbăvit noroade nenumărate, de legile lor cele părinteşti, în privelişte înfruntând pe cel numit cu numele pierzării, Conone slăvite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Roagă-te slăvite, ca să se dea dezlegare patimilor celor sufleteşti şi trupeşti, celor ce prăznuiesc cu credință pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Roagă-te neîncetat prea curată, Celui ce a ieşit din coapsele tale, ca să se izbăvească dintru înşelăciunea diavolului, cei ce te cântă pe tine, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul: Cu puterea crucii tale, Hristoase întăreşte gândul meu, ca să laud şi să slăvesc răstignirea ta cea mântuitoare.

Sedealna, glas 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mă-

rim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Din pruncie lipindu-te de Dumnezeu, purtătorule de Dumnezeu, te-ai arătat cinstit vas al Duhului, şi duhurile cele viclene le-ai supus. Şi pătimind după vrednicie te-ai mărit. Pentru aceasta toți cu credinţă prăznuim sfântă pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Chiverniseşte, Preacurată ticălosul meu suflet şi-l miluieşte pe dânsul, cel ce s-a alunecat întru adâncul pierzării, pentru mulțimea greşalelor. Şi în ceasul înfricoşatei morți prea curată răpeşte-mă de la dracii cei ce mă clevetesc, rogu-mă şi mă mântuieşte.

A Crucii, a Născătoarei

Fecioară prin inima ta cea curată şi fără prihană cu adevărat sabie a trecut, când ai văzut pe cruce pe Fiul tău înălțându-se prea curată binecuvântată Marie, scăparea păcătoşilor, Născătoare de Dumnezeu, întărirea credincioşilor.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne învierea ta cea din mormânt, şi am proslăvit nebiruită puterea ta.

Surpat-ai fericite înşelăciunea noroadelor, din rădăcină şi Dumnezeirea lui Iisus ai arătat.

Mincinosul, dumnezeul cel de piatră de îngrozirea ta înfricoşându-se, a binevestit pe Iisus, a fi singur Dumnezeu.

Cei neînţelegători au venit la înţelegere, prin buza cea de piatră, primind prea adevărată primenirea cea mai presus de fire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Taină negrăită este ceea ce prin tine se propovăduieşte, că pe cei rătăciţi îi întorci către Domnul, mucenice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Cu adevărat te slăvim pe tine Născătoare de Dumnezeu nenuntită şi la limanul tău scăpăm credincioşii.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm către Tine Doamne: mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim.

Făcutu-te-a darul vas luminii celei curate şi nestricăcioasă, pe tine slava şi lauda mucenicilor.

Cu dumnezeiască cunoştinţa graiurilor celor negrăite te-ai îmbogăţit şi ai învăţat nenumărate noroade, prea cinstite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Darul minunilor tale văzându-l cel fărădelege striga: Dumnezeul lui Conon a biruit înşelăciunea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Fecioară după naştere te cântăm pe tine de Dumnezeu Născătoare, că tu pe Dumnezeu Cuvântul, cu trup L-ai născut lumii.

Cântarea a 6-a

Irmos: Înconjuratu-m-a adâncul…

Fost-a darul prin rugăciunile tale creştere şi bogăţie celor ce au crezut, iar împotrivirea a fost pierzare celor nesupuşi, Conone prea fericite.

Arătat ţi s-au supus mulţimile dracilor fericite, căci te-ai supus pe sineţi lui Dumnezeu celui ce te-a făcut de sineţi volnic, mucenice Conone, slăvite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De tine se povăţuiau mulţimile învăţându-se prin faptă şi prin cuvânt, ca să aleagă dumnezeieşte mila, şi să urască bogăţia cea iubitoare de argint prea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Rug nears şi munte, scară însufleţită şi poartă cerească după vrednicie te slăvim pe tine, Marie slăvită, lauda pravoslavnicilor.

Irmosul: Înconjuratu-m-a adâncul, groapă s-a făcut mie chitul, iar eu am strigat către Tine, Iubitorule de oameni. Şi m-a mântuit dreapta Ta, Doamne.

Condac, glas 3: Cu curăţia ca un înger vieţuind pe pământ, dintru aceasta te-ai învrednicit a fi împreună vorbitor cu îngerii, şi pe părintele tău l-ai adus către cunoştinţa lui Hristos, şi pe Hristos un Dumnezeu ai mărturisit, pătimind până la sânge mucenice, Conone. Roagă-te neîncetat lui Hristos pentru noi toţi.

Sinaxar

Întru această lună în 5 zile, Pomenirea Sfântului cuviosului mucenic Conon, cel din Isauria.

Stih: Dumnezeu prin punere, către adevăratul Dumnezeu ai venit,
Lăsându-ţi părinte Conone ţărâna ta pe pământ.
Întru a cincea zi, Conon şi-a dat sufletul cel cugetător
de răbdare cu adevărat.

Acesta a fost pe vremile Sfinţilor apostoli din satul ce se chema Vidanii, fecior fiind lui Nestor şi Nadei, care însurându-l, el pofti mai vârtos a petrece cu femeia sa în feciorie.

Şi se zice că Arhistrategul Mihail l-a învăţat credinţa în Hristos şi cum că l-a botezat în numele Treimii celei de viaţă începătoare şi l-a împărtăşit cu Sfintele Taine şi putere i-a dat, ca să poată face prea slăvite minuni. Drept aceea, a plecat şi pe femeia sa Anna (căci aşa se numea) să fie la un gând cu dânsul şi să petreacă amândoi cu curăţenie.

Botezându-şi şi părinţii săi întâi şi întorcându-i la credinţa lui Hristos. Încă şi pe tatăl său Nestor l-a plecat ca să mărturisească pentru Hristos. Şi a făcut şi pe cei ce slujea idolilor, de au cunoscut pe adevăratul Dumnezeul tuturor, când vrea să facă jertfă unui demon întunecat şi necurat ce era într-o peşteră. Deci mărturisind şi demonul singur că nu este el Dumnezeu, făcu şi pe nesupusele noroade a striga că unul este Dumnezeu, cel al lui Conon. Care aceste glasuri la isaureni şi până astăzi se strigă cu glas mare la ziua sfântului.

Se zice încă, că atâta dar şi putere a luat de la Dumnezeu asupra dracilor, încât pe unii din draci îi făcea plugari şi pe alţii pândari de păzeau semănăturile şi roadele. Iar pe alţii i-a închis în chiupuri de lut şi i-a pecetluit, îngropându-i adânc sub temelia casei sale.

Iar pricina mărturisirii sale a fost aceasta: Că mergând întru acel loc Magnos ighemonul cu porunci împărăteşti şi prinzând pe sfântul şi aducându-l înaintea lui, şi mărturisind sfântul pe Hristos Dumnezeu adevărat, l-a bătut foarte cumplit. Deci, strângându-se poporul ca să scoată pe sfântul şi să ucidă pe Magnos ighemonul, el prinzând de veste a fugit.

Iar poporul slobozind pe sfântul şi ştergându-i rănile de sânge, l-au dus la casa lui, unde trăind după aceea doi ani, s-a pristăvit către Domnul.

Şi spun că după sfârşitul său vrând creştinii să prefacă casa, ca să o facă biserică, s-au aflat chiupurile acelea întru care închisese duhurile cele viclene. Dintru care destupându-se unul, părându-li-se lucrătorilor că va fi aur într-însul pentru greime, ieşiră dracii ca focul. Şi adică, cei ce lucrau la biserică toţi căzură la pământ; iar zidirea bisericii s-a risipit şi lemnele şi funiile au ars. Şi după apusul soarelui numai cuteza nimenea a se apropia de locul acela.

Însă iarăşi după puţină vreme s-a izbăvit locul acela de acea bântuială drăcească prin rugăciunile Sfântului Conon, și prin posturile şi rugăciunile creştinilor celor de acolo.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Conon, grădinarul,

Stih: Conon la Domnul cel ce semnele cuielor este purtând.
Se apropie semnele cuielor pe picioarele sale având.

Acesta era din Nazaretul Galilei pe vremile împăratului Deciu. Deci, sculându-se de acolo a venit la cetatea Pamfiliei, numită Mandron şi se află în locul ce se zice Carmena, bine lucrându-şi grădina sa, din care îşi agonisea hrană.

Însă era cu obiceiurile prostatic şi fără de răutate, încât venind cei ce-l căutau pe el să-l prindă şi afară pe câmp închinându-i-se, din suflet li s-au închinat şi el. Şi spunând aici pricina pentru care au venit, adică că ighemonul Puplie îl cheamă pe el, a răspuns: Că ce trebuinţă are acela de mine, mai ales creştin fiind eu ? Cheme pe cei de un cuget cu el şi pe părtaşii credinţei sale.

Deci, fiind legat şi adus la ighemonul şi îndemnat fiind ca să jertfească idolilor, suspinând din adânc a batjocorit pe tiranul şi încredinţându-l că el rămâne întru mărturisirea lui Hristos şi că orice munci i s-ar face întărindu-se că nu se va clinti din aceea, i s-au bătut cuie de fier prin picioare şi a fost silit ca să alerge înaintea căruţei ighemonului. Deci leşinând el şi căzând pe genunchi, făcând rugăciune şi-a dat duhul la Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Marco monahul, făcătorul de minuni.

Stih: Taci Marco după legea morţilor.
Însă deşi mort nu te voi da pe tine tăcerii.

Acesta fiind foarte iubitor de osteneală s-a dat pe sine la învăţătura dumnezeieştilor Scripturi şi totodată a ajuns la desăvârşirea sihăstriei şi a bunătăţii. Şi semn spre dovedirea amândurora acestora sunt, atât cuvintele ce s-au scris de el, care sunt pline de toată învăţătura şi de folos, cât şi darul facerilor de minuni, ce i s-a dat lui de la Mântuitorul Hristos.

Din care minuni de nevoie este să povestim aici una. Oarecând sfântul liniştindu-se în ograda sa şi lua aminte de sine, a venit la dânsul o hienă sălbatică aducându-i lui pe puiul ei orb şi cu chip de smerenie arată că roagă pe sfântul să se milostivească spre puiul ei şi să-i vindece ochii. Iar sfântul scuipând pe ochii lui şi făcând rugăciune i-a dat vedere. Şi după câteva zile i-a adus hiena o mare piele de berbec, ca şi când spre răsplătire şi mulţumire pentru vindecarea puiului său. Iar sfântul nu o a primit până când i-a arătat hiena cu oarecare semn că în viitor nu va mai vătăma oile săracilor.

Din care înţelegem, că dacă sfântul era atât de milostiv spre fiarele cele necuvântătoare; oare cât de milostiv era spre oamenii cu care chiar firea îl lega ? Şi cere ca să se milostivească fiecare spre cei de un neam şi de o seminţie cu el; şi atâta era de curat bărbatul cu viaţa, încât preotul mânăstirii prin jurământ zicea: că niciodată el n-a dat monahului Marco dumnezeieştile taine, ci când se apropia el, îngerul Domnului îl împărtăşea. A căruia numai mâna de prin cot o vedea ţinând linguriţa, prin care cuviosul se împărtăşea de Sfintele Taine.

Când se lepădase cuviosul cu totul de toate grijile şi tulburările lumeşti, era de patruzeci de ani şi petrecând în sihăstrie şaizeci de ani, s-a mutat către Domnul.

Era mic de stat, spânatec la barbă, plin de Duhul Sfânt şi avându-şi capul înlăuntru luminat cu darul Duhului Sfânt.

Tot în această zi, Sfânta muceniţă Iravda şi pomenirea Sfântului mucenic Evloghie cel din Palestina.

Stih: Bine cuvânteze toată făptura pe Evloghie:
Tăindu-se capul Iravdei pentru Tine, Făcătorul ei.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Evlampie.

Stih: Lui Evlampie grumazul de sabie i s-a tăiat,
Şi ruşinează reaua credinţă cea deşartă a celui întunecat.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Arhelaos, şi cei împreună cu dânsul o sută cinci zeci şi doi de mucenici prin sabie s-au săvârşit.

Stih: Arhelaie întâi grumazul la sabie dând,
Tăierea ta dumnezeiescule norod al Domnului este începând.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Ioan bulgarul, care a mărturisit în Constantinopol, la anul o mie şapte sute optzeci şi patru prin sabie s-a săvârşit.

Stih: O, Ioane fericite semnul Crucii
căci îl închipuieşti arătat,
Căci ucenic sunt zice al Domnului cu adevărat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cela ce în cuptorul cel cu foc, pe tinerii cei cuvântători de cântare i-ai mântuit: bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Mucenicește luptându-te pătimitorule, strigai: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Biruind pe vrăjmaşul, te-ai arătat purtător de chinuri, strigând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Pe pământ biruitor, iar în ceruri încoronat al lui Hristos te-ai propovăduit mucenice nebiruite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aducând sfinţită lui Dumnezeu mântuirea celor rătăciţi, strigi: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Cel ce te-ai născut din Fecioară pe care Născătoare de Dumnezeu o ai făcut: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Cel ce s-a născut…

Văzând pe stăpânitorul întunericului lumii păgubit de înşelăciunea cea drăcească, prin rugăciunile sfântului: Preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Cetele celor făcători de rele, muncindu-se de tine, prin duhurile cele pierzătoare de Dumnezeu încuviințate, striga: Preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Ca cel ce ai mântuit prin porunca ta cea lucrătoare nevătămat pe pruncul din fălcile fiarei celei sălbatice, ca în braţe de maică, neîncetat strigi: Preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Strălucitu-te-ai bogat pătimitorule, cu lumina cea întreit strălucitoare, căci cântând firea cea în trei Ipostasuri strigai: Preoţi lăudaţi-o, noroade prea înălţaţi-o întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Decât heruvimii mai înaltă te-ai arătat, prea slăvită Născătoare de Dumnezeu Marie. Că în pântecele tău s-a sălăşluit Dumnezeu, pe care noi oamenii, împreună cu cei fără de trup, îl slavoslovim întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Cel ce s-a născut din Tatăl mai-nainte de veci, Fiul şi Dumnezeu, şi în anii cei mai de pe urmă din Fecioară Maică s-a întrupat, preoţi lăudaţi-l, noroade prea înălțați-l întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine Maica lui Dumnezeu…

Cu totul făcându-te darul dorului celui nematerialnic, ai dorit a bea paharul lui Hristos, fericite. Pentru aceasta toți pe tine te fericim.

Cu plăcere dumnezeiască urmând legii celei dumnezeieşti iar nu momelilor, cu tot sufletul te-ai arătat bând paharul lui Hristos, fericite Conone.

Frumusețe mucenicilor te-ai arătat slăvite, înfrumusețându-te cu prea cinstitele rănile lui Hristos. Pentru aceasta toţi pe tine te cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întru odihna cea cerească aflându-te acum slăvite Conone, izbăveşte-mă de împresurările cele cumplite ale vieții, pătimitorule al Domnului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu; Bucură-te, munte sfânt; Bucură-te, capul cinstitei feciorii; Bucură-te, Stăpână.

Irmosul: Pe tine Maica lui Dumnezeu cea mai presus de minte şi de cuvânt, care ai născut negrăit sub ani pe Cel fără de ani, credincioşii cu un gând te mărim.

Luminânda glasului şi Stihoavna Triodului. Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Conon din Isauria

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Conon - 5 martie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=PRUIIx4qUyE

***

Troparul Sfântului mucenic Conon din Isauria, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Conon, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1

Irmos: Mântuitorului Dumnezeu, cel ce a povăţuit pe popor prin mare cu picioare neudate şi pe Faraon cu toată oastea l-a înecat, Aceluia Unuia să-I cântăm, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mucenicul Conon, bunul biruitor mucenic, să fie lăudat acum, ca unul ce s-a împotrivit vitejeşte rătăcirii şi s-a luptat pentru Hristos, Dumnezeul tuturor şi s-a încununat cu cunună nestricăcioasă.

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfântul Conon, măritul mucenic, dorind viaţa cea tainică şi mărirea cea neîmbătrânitoare, le-a primit în schimbul desfătării celei trecătoare; pe care să-l cinstim cu cântări, că s-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu haina nestricăciunii îmbrăcându-te acum, mărite mucenice Conon, te-ai altoit din rădăcină de măslin sălbatic în măslin bun şi ai adus roadă lui Hristos pe cei ce te-au născut pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dezlegându-se de blestemul stricăciunii strămoşeşti, prea fericitul mucenic a scuturat jugul rătăcirii şi a făcut pe soţia lui, soaţă de trăire curată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preacurată Maica lui Dumnezeu, pe Dumnezeu, cel ce S-a născut din tine şi de sânurile Tatălui nu S-a despărţit, roagă-L neîncetat să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cu puterea crucii Tale...

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind Lumina, ales-ai a sluji lui Dumnezeu şi ai urât, mărite mucenice Conon, întunecimea închinării la idoli.

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Jertfitu-ţi-ai lui Hristos, cu osârdie, trupul şi sufletul şi bine fiind primit, te-ai găsit faţă către faţă cu Stăpânul, prea fericite.

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu înţelepciune ai slobozit popoare numeroase de sub legile lor cele părinteşti, înfruntând pe cel numit cu numele pierzării, Sfinte mărite Conon.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Roagă-te, mărite, ca să se dea dezlegare de patimile cele sufleteşti şi trupeşti, celor ce prăznuiesc cu credinţă sfântă pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Roagă-te neîncetat, prea curată, Celui ce a ieşit din coapsele tale, ca să izbăvească de înşelăciunea diavolului pe cei ce te cântă pe tine, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul: Cu puterea crucii Tale, Hristoase, întăreşte gândul meu, ca să laud şi să slăvesc Răstignirea Ta cea mântuitoare.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, de Învierea Ta cea din mormânt şi am prea slăvit puterea Ta cea nebiruită.

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Surpat-ai, fericite, înşelăciunea popoarelor şi ai arătat Dumnezeirea lui Iisus Hristos.

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Idolul de piatră cel mincinos, înfricoşându-se de mustrarea ta, a mărturisit că Iisus Singur este Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei neînţelepţi s-au înţelepţit, primind de pe buzele cele de piatră schimbarea cea adevărată, cea mai presus de fire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Taină negrăită este ceea ce se propovăduieşte prin tine; căci pe cei rătăciţi îi întorci la Domnul, mucenice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu adevărat te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu nenuntită şi la limanul tău scăpăm noi, credincioşii.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând, strigăm către tine, Doamne: mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vas de lumină prea curată şi nestricăcioasă te-a făcut Duhul, pe tine, strălucirea şi lauda mucenicilor.

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeiasca cunoştinţă a graiurilor celor negrăite te-ai îmbogăţit şi cu aceasta ai învăţat nenumărate neamuri, prea cinstite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Darul minunilor tale văzându-l cei fărădelege, strigau: Dumnezeul lui Conon a biruit înşelăciunea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară după naştere te cântăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, că tu ai născut lumii cu Trup pe Dumnezeu Cuvântul.

Cântarea a 6-a

Irmos: Înconjuratu-m-a adâncul...

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fost-a harul, prin rugăciunile tale, prea fericite Conon, creştere şi bogăţie celor ce au crezut; iar împotrivirea le-a fost pierzare celor ce nu au crezut.

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu adevărat mulţimile demonilor ţi s-au supus ţie, fericite, celui ce te-ai supus de bunăvoie lui Dumnezeu, Făcătorului tău, Sfinte mucenice Conon, mărite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mulţimile au fost învăţate de tine să aleagă dumnezeieşte mila şi au fost povăţuite să urască, prea fericite, bogăţia cea iubitoare de argint, în faptă şi în cuvânt.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Rug nears, munte şi scară însufleţită şi uşă cerească, după vrednicie te mărim pe tine, Marie mărită, lauda dreptcredincioşilor.

Irmosul: Înconjuratu-m-a adâncul, groapă s-a făcut mie chitul; iar eu am strigat către Tine, Iubitorule de oameni şi m-a mântuit dreapta Ta.

Condac, glasul al 3-lea: Cu curăţie, ca un înger, vieţuind pe pământ, încă de aici te-ai învrednicit a fi vorbitor cu îngerii, şi pe părintele tău l-ai adus la cunoştinţa lui Hristos. Şi pătimind până la sânge, pe Hristos Dumnezeu L-ai mărturisit, Sfinte mucenice Conon; roagă-te neîncetat lui Hristos, pentru noi toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce în cuptorul cel cu foc ai mântuit pe tinerii cei ce cântau cântarea: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mucenicește luptându-te, pătimitorule, ai strigat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Biruind pe vrăjmaş te-ai arătat purtător de biruinţă, strigând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe pământ biruitor, iar în cer purtător de cunună al lui Hristos te-ai arătat, mucenice nebiruite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aducând lui Dumnezeu ca o jertfă mântuirea celor din rătăcire, strigi: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce Te-ai născut din Fecioară, pe care Născătoare de Dumnezeu ai făcut-o, Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Cel ce S-a Născut...

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând pe stăpânitorul lumii întunericului, prădat de înşelăciunea cea plină de rătăcire, cu rugăciunile sfântului, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci!

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetele făcătorilor de rele pedepsite de tine cu încuviinţare dumnezeiască, prin duhurile cele pierzătoare, strigau: preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci!

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu porunca ta cea lucrătoare ai mântuit nevătămat pruncul în fălcile fiarei ca în braţe de maică, strigând neîncetat: preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci!

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Luminatu-te-ai din belşug, pătimitorule, cu Lumina cea întreit strălucitoare şi cântând firea cea în Trei Ipostasuri, ai strigat: preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai presus decât Heruvimii te-ai arătat Născătoare de Dumnezeu, Marie; că în pântecele tău S-a Sălăşluit Acela pe care, împreună cu Puterile cele netrupeşti, pământenii Îl slăvim întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, Fiu şi Dumnezeu şi în vremurile din urmă S-a Întrupat din Fecioară Maică, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii!

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine, Maica lui Dumnezeu...

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu totul fiind plin de dor nematerialnic, ai dorit să bei paharul lui Hristos. Pentru aceasta, fericite, toţi te fericim.

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând în chip bineplăcut lui Dumnezeu, Legii celei dumnezeieşti, iar nu plăcerilor, fericite, te-ai arătat bând cu tot sufletul paharul lui Hristos.

Stih: ***Sfinte mucenice Conon, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai podoabă a mucenicilor, mărite, înfrumuseţându-te cu prea cinstitele răni ale lui Hristos; pentru aceasta toţi te cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aflându-te acum întru odihna cea cerească, mărite mucenice Conon, scapă-mă din împresurările cele cumplite ale vieţii, pătimitorule al Domnului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu! Bucură-te, munte sfânt! Bucură-te, ceea ce eşti desăvârşirea cinstitei feciorii! Bucură-te, Stăpână!

Irmosul: Pe tine, Maica lui Dumnezeu, cea mai presus de minte şi de cuvânt, care ai născut în chip de negrăit sub ani pe Cel fără de ani, credincioşii cu un gând te mărim.

Sedelna, glasul 1**. Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Din pruncie lipindu-te de Dumnezeu, purtătorule de Dumnezeu, te-ai arătat vas cinstit al Duhului şi duhurile cele prea viclene le-ai supus şi nevoindu-te, te-ai mărit, după vrednicie. Pentru aceasta toţi, cu credinţă, prăznuim sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Chiverniseşte, Preacurată, ticălosul meu suflet şi ai milă de el, care din pricina mulţimii greşelilor a alunecat în adâncul pierzării, ceea ce eşti cu totul nevinovată. Şi în ceasul cel înfricoşător al morţii, te rog, slobozeşte-mă din mâinile demonilor, celor ce mă vor cleveti şi mă izbăveşte.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Prin inima ta cea curată şi fără prihană, sabie cu adevărat a trecut, Fecioară, când ai văzut pe Fiul tău Înălţat pe Cruce, prea curată, binecuvântată Marie, scăparea păcătoşilor, Născătoare de Dumnezeu, întărirea credincioşilor.

Acatistul Sfântului mucenic Conon din Isauria (5 martie)

Sfântul mucenic Conon, exorcistul din Isauria

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Troparul Sfântului mucenic Conon din Isauria, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Conon, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului mucenic Conon din Isauria glasul al 3-lea: Cu curăţie, ca un înger vieţuind pe pământ, încă de aici te-ai învrednicit a fi vorbitor cu Îngerii şi pe părintele tău l-ai adus la cunoştinţa lui Hristos. Şi pătimind până la sânge, pe Hristos Dumnezeu L-ai mărturisit, Sfinte mucenice Conon; roagă-te neîncetat lui Hristos, pentru noi toţi!

Condacul 1
Sfântului mucenic Conon îi aducem aceste laude, căci el s-a împotrivit rătăcirii cu vitejie și s-a luptat pentru Domnul Hristos, fiind încununat cu cununa nestricăcioasă în Împărăția lui Dumnezeu. Iar tu, Sfinte Conon, roagă-te pentru noi care te strigăm: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Conon, biruitorul rătăcirii, cel ce îi supui pe vrăjmașii nevăzuți!***

Icosul 1
Fiind așezat acum în rândul Sfinților, te desfeți de priveliștea Îngerilor din Ceruri, Sfinte mucenice Conon, și din înalt auzi aceste cântări:
Bucură-te, primind stăpânirea asupra duhurilor necurate de la Domnul Hristos;
Bucură-te, cel ce alungi vrăjmașii nevăzuți din oameni;
Bucură-te, cel ce îndepărtezi pe veci ispitirile diavolilor;

Bucură-te, arhanghel cu chip de lumină;
Bucură-te, cel ce mânuiești sabia Duhului Sfânt spre mântuirea noastră;
Bucură-te, Sfinte mucenice Conon, biruitorul rătăcirii, cel ce îi supui pe vrăjmașii nevăzuți!

Condacul 2

Fiind născut din părinți care au auzit propovăduirea Sfântului apostol Pavel în cetatea Isauria, Sfinte Conon, ai ajuns la vârsta potrivită căsătoriei și părinții tăi te-au logodit cu o fecioară frumoasă pe nume Ana, dar Dumnezeu voia pentru tine o altă viață în care să Îl chemi pe El neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 2

Mai înainte de ziua nunții ți s-a arătat Sfântul Arhanghel Mihail care te-a învățat adevărata credință, te-a botezat la pârâu în numele Preasfintei Treimi și te-a împărtășit cu dumnezeieștile Taine, Sfinte Conon, iar apoi după ce te-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci s-a făcut nevăzut.
Bucură-te, că te-ai umplut de Duh Sfânt;
Bucură-te, că de atunci Arhanghelul Mihail era cu tine nevăzut;
Bucură-te, că ai primit naștere din nou;
Bucură-te, că și pe mireasa ta ai învățat-o a-și păstra fecioria;
Bucură-te, că viețuiați ca frate cu sora, ca doi serafimi;
Bucură-te, că și pe părinții tăi i-ai adus la Hristos;
Bucură-te, Sfinte mucenice Conon, biruitorul rătăcirii, cel ce îi supui pe vrăjmașii nevăzuți!

Condacul 3

După câtăva vreme, tatăl tău a primit moarte mucenicească, mama ta s-a mutat la Dumnezeu și apoi și fecioara Ana a fost chemată către cămara Mirelui Hristos, iar tu trăiai în rugăciune zi și noapte, omorându-ți trupul și robindu-l duhului, Sfinte Conon, și Dumnezeu primea osteneala ta: ***Aliluia!***

Icosul 3

După mulți ani, în vremea bătrâneților tale, Hristos Domnul a voit a arăta darul Duhului Sfânt care sălășluia în tine, sfinte binecuvântat. Astfel, te-a trimis în cetate unde i-ai văzut pe oameni pregătiți a merge la peștera idolului Apolon pentru a-i aduce jerfe idolești, dar tu i-ai mustrat aspru.
Bucură-te, că Arhanghelul Mihail te-a dus acolo într-o clipită la locul idolesc;
Bucură-te, că păgânii au ajuns doar după patru zile;
Bucură-te, că i-a tulburat Arhanghelul Mihail și le-a rătăcit calea;
Bucură-te, că nu mai știau încotro să o ia;

Bucură-te, că l-ai făcut pe demonul Apolo să recunoască adevărul, că: ”Unul este Dumnezeu adevărat, Hristos Cel propovăduit de tine!”
Bucură-te, că idolul s-a sfărâmat, și păgânii au crezut în Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte mucenice Conon, biruitorul rătăcirii, cel ce îi supui pe vrăjmașii nevăzuți!

Condacul 4

Tot în acele locuri era o peșteră pustie unde viețuia un diavol care omora oamenii și animalele care treceau pe acolo. Locuitorii îi aduceau jerfe rugându-l să nu îi ucidă, dar văzând că nimic nu izbutesc te-au chemat pe tine, Sfinte Conon, știind că tu te rugai Dumnezeului cel Atotputernic: ***Aliluia!***

Icosul 4

Ducându-te acolo fiind urmat de popor, ai chemat diavolul să iasă afară și acesta s-a arătat ca o babă necurată, tremurând și scuturându-se, apoi l-ai certat să nu facă rău nimănui și l-ai trimis în gheenă. Strigăm și noi odată cu credincioșii:
Bucură-te, că mulți au crezut atunci în Hristos;
Bucură-te, că viețuind în casa părintească făceai multe minuni;
Bucură-te, că aveai darul de a scoate diavolii din oameni;
Bucură-te, că Dumnezeu îți dăduse stăpânire asupra lor;
Bucură-te, că vindecai cu rugăciune bolile aduse de demoni;
Bucură-te, că descopereai cele furate și eliberai prizonierii nevinovați;
Bucură-te, Sfinte mucenice Conon, biruitorul rătăcirii, cel ce îi supui pe vrăjmașii nevăzuți!

Condacul 5

Odată, șezând la rugăciune au tăbărât pe tine mulțime de diavoli, Sfinte Conon, din aceia pe care îi izgoniseși din oameni și din capiștile idolești, dar tu i-ai legat în numele Domnului Iisus Hristos și i-ai trimis să muncească pământul și să păzească animalele, iar ei făceau toate ca niște robi răscumpărați fiind ținuți în legăturile nevăzute ale lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5

Într-o noapte au năvălit tâlharii în casa ta vrând să te jefuiască, sfinte dar prin porunca lui Dumnezeu diavolii care îți slujeau i-au bătut pe tâlhari fără milă, lăsându-i abia vii. După ce i-ai certat, te-ai rugat pentru tâlhari și Dumnezeu i-a vindecat slobozindu-i în pace, și ei te-au lăudat așa:
Bucură-te, că ți-ai iubit vrăjmașii;
Bucură-te, că nu i-ai lăsat să moară în păcate;
Bucură-te, că tămăduiești răni adânci;

Bucură-te, că stăpânești duhurile necurate cu puterea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că mila și dragostea nu lipsesc de la tine;
Bucură-te, că poruncești diavolilor să plece de la noi;
Bucură-te, Sfinte mucenice Conon, biruitorul rătăcirii, cel ce îi supui pe vrăjmașii nevăzuți!

Condacul 6

Oriunde erai clevetit, Sfinte Conon, diavolii cei legati de puterea lui Dumnezeu mergeau și îi băteau pe hulitori, aducându-i înaintea picioarelor tale, iar tu îi învățai cele ale credinței, despre dragoste, cinste, despre Domnul Hristos și Împărăția Lui, așa încât ei primeau îndreptare și Îl cinsteau pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 6

O văduvă oarecare, săracă, s-a dus să adune spice în urma secerătorilor, și fiindcă obosise l-a pus jos pepruncul său pe care îl căra în brațe, când un lup alergând din pădure l-a răpit, fugind cu el. Femeia, văzând că nu e chip să prindă singură lupul, a venit la tine, Sfinte Conon, rugându-te să o ajuți.
Bucură-te, că îndată ai poruncit robilor nevăzuți;
Bucură-te, că aceia s-au și dus după lup;
Bucură-te, că ai dat pruncul viu și sănătos mamei sale;
Bucură-te, că nu lăsai pe nimeni nemiluit;
Bucură-te, că rugăciunea ta străpungea Cerul;
Bucură-te, că erai ca un stâlp de foc, arzând necurăția și nedreptatea;
Bucură-te, Sfinte mucenice Conon, biruitorul rătăcirii, cel ce îi supui pe vrăjmașii nevăzuți!

Condacul 7

Însă alți diavoli au pornit război împotriva oamenilor aducând boli mai ales de vărsat de vânt, și mulți mureau fără să găsească tămăduire, dar alergând la tine pentru ajutor, Sfinte Conon, te-ai rugat lui Dumnezeu să îți dea putere asupra diavolilor ceea ce Dumnezeu a împlinit de îndată, și credincioșii se bucurau: ***Aliluia!***

Icosul 7

Prinzându-i pe toți demonii i-ai certat, pe unii i-ai trimis în locuri pustii, pe alții întru adânc și pe alții i-ai legat și i-ai pus în treizeci de vase de lut cu plumb și, pecetluindu-i cu puterea Crucii, i-ai îngropat în pământ sub temelia casei tale.
Bucură-te, curajos ostaș al lui Hristos;
Bucură-te, că ești de neînvins în războiul duhovnicesc;
Bucură-te, ajutorul preoților bine credincioși;
Bucură-te, salvarea noastră de la boli molipsitoare;

Bucură-te, că vindeci rănile aduse de diavol;
Bucură-te, mijlocitorul nostru înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte mucenice Conon, biruitorul rătăcirii, cel ce îi supui pe vrăjmașii nevăzuți!

Condacul 8

Nu după multă vreme a început prigonirea împotriva creștinilor și a ajuns în Isauria un anume ighemon numit Magdon, care căuta să omoare pe oricine se închina la Hristos și Îi striga: ***Aliluia!***

Icosul 8

Din porunca acestui ighemon ai fost prins și tu, Sfinte Conon, și te muncea cu multe și cumplite chinuri, silindu-te a aduce jertfă idolească.
Bucură-te, că bătrânețile tale erau albite de Duhul Sfânt;
Bucură-te, că mintea ta era îndreptată doar spre Dumnezeu;
Bucură-te, că ai rămas neclinitit în credință;
Bucură-te, că păgânii te-au chinuit timp îndelungat;
Bucură-te, că Arhanghelul Mihail te întărea în suferință;
Bucură-te, că era cu tine nevăzut;
Bucură-te, Sfinte mucenice Conon, biruitorul rătăcirii, cel ce îi supui pe vrăjmașii nevăzuți!

Condacul 9

Auzind credincioșii că ai fost prins de ighemon și că acesta te chinuie, Sfinte Conon, au alergat degrabă înarmați să îl ucidă, dar acesta a fugit din cetate împreună cu oștenii lui, căci nu știa să se închine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Aflându-te legat și plin de răni însângerate, sătenii te-au dezlegat degrabă și plângând, își ungeau trupurile lor cu sângele tău dorind să se sfințească prin aceasta.
Bucură-te, că îți sărutau cu dragoste rănile;
Bucură-te, că sângele tău era tămăduitor;
Bucură-te, că ungându-se cu el, credincioșii se vindecau de toate bolile;
Bucură-te, că te-ai necăjit că nu te-au lăsat să mori pentru Hristosul tău;
Bucură-te, că ai văzut în asta voia lui Dumnezeu;
Bucură-te, că nu te-ai revoltat;
Bucură-te, Sfinte mucenice Conon, biruitorul rătăcirii, cel ce îi supui pe vrăjmașii nevăzuți!

Condacul 10

Credincioșii te-au dus acasă și se îngrijeau de rănile tale, sfinte binecuvântat, și toți Îi mulțumeau lui Dumnezeu pentru că te-a lăsat în viață: ***Aliluia!***

Icosul 10

Ai trăit încă doi ani, Sfinte Conon, timp în care ai făcut multe alte minuni prin darul izgonirii demonilor din oameni, vindecând boli și aducând suflete la Hristos, și oamenii te slăveau așa:
Bucură-te, că te-ai mutat la Dumnezeu cu sfârșit cuvios;
Bucură-te, că Arhanghelul Mihail te-a dus în Rai;
Bucură-te, că ai primit de la Hristos cununa nestricăciosă a mucenicilor;
Bucură-te, că ai fost îngropat alături de părinți și mireasa ta, Ana;
Bucură-te, că multă plângere a fost la moartea ta pe pământ;
Bucură-te, că multă bucurie s-a făcut în Cer, ducându-te Iisus în ceata de ostași ai Arhanghelului Mihail;
Bucură-te, Sfinte mucenice Conon, biruitorul rătăcirii, cel ce îi supui pe vrăjmașii nevăzuți!

Condacul 11

După adormirea și îngroparea ta, Sfinte Conon, isaurienii au vrut să dărâme casa ta părintească pentru a construi în loc o biserică. Lucrând la temelii, au aflat în pământ cele treizeci de vase de lut în care i-ai închis pe diavoli, și bucurându-se Îl lăudau pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 11

Crezând că în vase se află aur și argint ca o comoară pământească pe care ai agonisit-o, sfinte binecuvântat, au spart un vas și de îndată au tăbărât pe ei diavolii ca un fum întunecat și necurat și, întunecând văzduhul, au făcut vifor mare înspăimântându-i pe oameni.
Bucură-te, că multe îngroziri au făcut necuraților;
Bucură-te, că Dumnezeu îngăduise aceasta pentru pedepsirea celor lacomi;
Bucură-te, că ei s-au rugat ție, Sfinte Conon, să îi ajuți;
Bucură-te, că prin puterea ta, diavolii au fost izgoniți;
Bucură-te, că celelalte douăzeci și nouă de vase au rămas neatinse;
Bucură-te, că ele sunt în temelia bisericii până azi;
Bucură-te, că cei ce ți se roagă petrec nevătămați de diavoli;
Bucură-te, Sfinte mucenice Conon, biruitorul rătăcirii, cel ce îi supui pe vrăjmașii nevăzuți!

Condacul 12

Slăvind pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe Unul în Treime Dumnezeu, mulțumim pentru viața ta curată și neprihănită, Sfinte Conon, căci prin rugăciune te-ai făcut stâlp de foc cu care ai ars necurații demoni, fiind salvarea celor care cu credință caută izbăvire la Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 12

Petrecând acum cu ceata Arhanghelului Mihail în Ceruri, te rugăm nu ne uita pe noi, cei mult încercați în viforul lumii păcătoase și care ne izbim la tot pasul de cursele diavolilor necruțători, și primește aceste laude:
Bucură-te, aducându-i pe calea credinței pe cei pierduți;
Bucură-te, că ți-ai creștinat familia toată;
Bucură-te, că ai primit puterea de a stăpâni diavolii;
Bucură-te, că aceștia au devenit robii tăi, din porunca lui Dumnezeu;
Bucură-te, că ești ocrotitorul preoților care fac exorcizări;
Bucură-te, că îi aperi pe ei și familiile lor de răzbunarea demonilor;
Bucură-te, Sfinte mucenice Conon, biruitorul rătăcirii, cel ce îi supui pe vrăjmașii nevăzuți!

Condacul 13 (de 3 ori)

Sfinte mucenice Conon, cel plin de har dumnezeiesc, care ai primit putere de la Dumnezeu de a lega diavolii, vino la noi împreună cu Sfântul Arhanghel Mihail și alungă cetele de demoni care ne chinuie și scoate-ne din rătăcirea credinței pe noi și pe cei dragi ai noștri, ca mântuiți să ne rugăm din Ceruri: ***Aliluia!***

Se zice apoi, iarăşi:

Icosul 1

Fiind așezat acum în rândul Sfinților, te desfeți de priveliștea Îngerilor din Ceruri, Sfinte mucenice Conon, și din înalt auzi aceste cântări:
Bucură-te, primind stăpânirea asupra duhurilor necurate de la Domnul Hristos;
Bucură-te, cel ce alungi vrăjmașii nevăzuți din oameni;
Bucură-te, cel ce îndepărtezi pe veci ispitirile diavolilor;
Bucură-te, arhanghel cu chip de lumină;
Bucură-te, cel ce mânuiești sabia Duhului Sfânt spre mântuirea noastră;
Bucură-te, Sfinte mucenice Conon, biruitorul rătăcirii, cel ce îi supui pe vrăjmașii nevăzuți!

Condacul 1

Sfântului mucenic Conon îi aducem aceste laude, căci el s-a împotrivit rătăcirii cu vitejie și s-a luptat pentru Domnul Hristos, fiind încununat cu cununa nestrică-

cioasă în Împărăția lui Dumnezeu. Iar tu, Sfinte Conon, roagă-te pentru noi care te strigăm: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Conon, biruitorul rătăcirii, cel ce îi supui pe vrăjmașii nevăzuți!***

Apoi, se spune această:

Rugăciune

Sfinte mucenice Conon, cel ce te-ai făcut vas de lumină prea curată a Duhului Sfânt, cu puterea lui Dumnezeu ai surpat înșelăciunea demonilor și ai fost ocrotitorul credincioșilor. Te rugăm și noi să ne păzești, să scoți din inima, din mintea, din sufletul și din toate mădularele noastre toată necurăția pe care noi am adus-o asupra noastră sau care ne-a cuprins din viclenia vrăjmașilor văzuți și nevăzuți.

Adu împăcarea în familie, adu la credință soții sau soțiile care rătăcesc în erezii să primească învățătura Evangheliei și să se boteze cu Duh Sfânt spre viața veșnică. Alungă lupul care ne fură agoniseala duhovnicească dar și pe cea lumească, păzește pruncii la sânul maicii lor să nu îi răpească furii și să aibă sănătate și învață-ne să ținem dreapta credință.

Ocrotește preoții slujitori care din iubire de oameni le aduc acestora vindecare sufletească prin slujbele rânduite de Sfânta Biserică, pentru ca lucrarea făcută de ei să dăinuie spre încredințarea în mila și bunătatea lui Dumnezeu; apără familiile preoților de răzbunarea demonilor izgoniți din credincioși, și mijlocește la Hristos Domnul pace tuturor celor care ți se roagă, pentru ca trăind în rugăciune și în Duh Sfânt să ne împărtășim de Lumina veșnică a Împărăției lui Dumnezeu, căruia Îi aducem slavă și cinstire. Amin.

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului mucenic Conon din Isauria şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi! Amin!

Sursa:
https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2022/09/23/acatistul-sfantului-mucenic-conon-exorcistul-din-isauria-5-martie/

https://salutis8.wordpress.com/2023/03/01/acatistul-sfantului-mucenic-conon-exorcistul-din-isauria/

Imnografie

Condacul Sfântului mucenic Conon din Isauria: Cu curăţie, ca un înger, vieţuind pe pământ, încă de aici te-ai învrednicit a fi vorbitor cu îngerii, şi pe părintele tău l-ai adus la cunoştinţa lui Hristos. Şi pătimind până la sânge, pe Hristos Dumnezeu L-ai mărturisit, Sfinte mucenice Conon; roagă-te neîncetat lui Hristos, pentru noi toţi.

Troparul Sfântului mucenic Conon din Isauria: Mucenicul Tău, Doamne, Conon, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

(Video) Troparul Sfântului mucenic Conon din Isauria - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-mucenic-conon-din-isauria-tropar

Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi pătimirea Sfântului mucenic Conon din Isauria

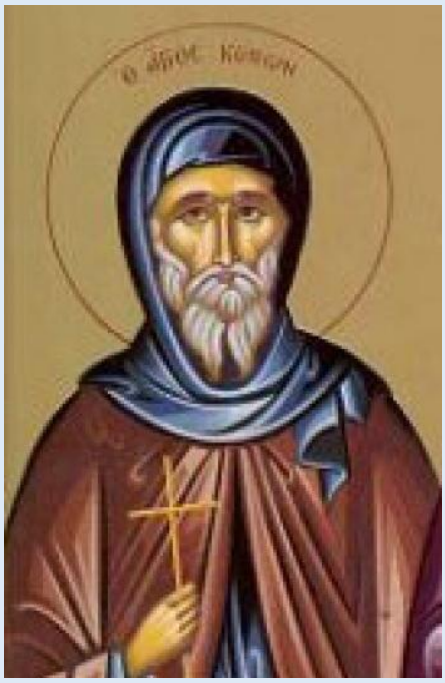

Cuvant Ortodox - Sfântul mucenic Conon din Isauria - 5 martie:
https://www.youtube.com/watch?v=qNK5IwxoDQo

***

Isauria, cetatea domnească a ţării cu acelaşi nume, a primit sfânta credinţă în Domnul nostru Iisus Hristos de la Sfântul apostol Pavel, propovăduitorul neamurilor, care a propovăduit acolo şi a adus pe câţiva la credinţă.

În vremea propovăduirii apostoleşti era un oarecare om, cu numele Nestor, care trăia într-un sat ce se chema Vidania, care era departe de cetatea Isauriei ca la optsprezece stadii. Acela avea o femeie ce se numea Nada, cu care au născut pe acesta, de care ne stă înainte povestirea, adică pe Sfântul Conon.

După ce a ajuns pruncul în vârsta desăvârşită, au voit părinţii lui să-l căsătorească, şi l-au logodit cu o fecioară frumoasă, anume Ana.

Însă, mai înainte de legătura nunţii, s-a arătat lui Conon, Sfântul Arhanghel Mihail, în chip de bărbat prea luminos şi, învăţându-l Sfânta credinţă, l-a pogorât la pârâu, l-a botezat întru numele Preasfintei Treimi şi, împărtăşindu-l cu dumnezeieştile Taine, l-a însemnat cu semnul Crucii şi s-a făcut nevăzut.

Tânărul Conon s-a umplut de Duhul Sfânt şi Arhanghelul Mihail era împreună cu dânsul nevăzut.

Sosind ziua nunţii şi toţi veselindu-se, când a fost dus mirele cu mireasa în cămară, Conon a luat o lumânare aprinsă, şi, punând-o într-un vas, a zis către fecioară: ***"Ce este mai bun, lumina sau întunericul?"***

Iar fecioara a răspuns: "Mai bună este lumina, decât întunericul".

Atunci Sfântul Conon, deschizându-şi gura sa cea plină de darul lui Dumnezeu, a început a învăţa pe fecioară despre păzirea fecioriei şi despre viaţa curată, cu credinţa întru Hristos, adevăratul Dumnezeu, spunându-i că aceea este lumina cea neînserată, iar faptele cele trupeşti cum şi necurata credinţă cea elinească sunt întuneric.

Fecioara, având inima sa ca un pământ bun spre primirea seminţei cuvântului lui Dumnezeu, s-a învoit cu mirele întru toate: căci a crezut în Hristos şi a făgăduit a-şi păzi fecioria sa.

Şi vieţuia acea sfântă doime în curăţenie feciorească, ca un frate cu sora sa, sau mai bine-zis ca doi îngeri ai lui Dumnezeu, arzând cu duhul dragostei către Dumnezeu ca serafimii, slujind Domnului.
După aceasta, fericitul Conon i-a îndemnat şi pe părinţii săi a se lepăda de idoli şi i-a adus la Hristos, botezând pe tatăl şi pe mama sa, ca şi pe mireasa sa. Şi toţi au plăcut lui Dumnezeu, fiind povăţuiţi şi învăţaţi de Sfântul Conon.

- *Iar tatăl lui, fericitul Nestor, s-a învrednicit şi cununii muceniceşti, fiind ucis de închinătorii de idoli, cărora se împotrivea, mustrând rătăcirea lor.*
- *După câtăva vreme, maica sfântului, fericita Nada, s-a mutat către Dumnezeu, în bună mărturisire.*
- *Apoi s-a dus şi Sfânta fecioară Ana, cea logodită lui mireasă, către cămara cea nestricăcioasă a cerescului Mire Hristos*

şi i-a îngropat Sfântul Conon într-un mormânt; iar el se îndeletnicea cu gândirea de Dumnezeu, cu postul, cu ostenelile şi cu rugăciunile cele de toată noaptea, omorându-şi trupul şi robindu-l duhului.

Iar comoara cea dată lui, a darului Sfântului Duh, o tăinuia până la vremea arătării sale, care a sosit după mulţi ani, în zilele bătrâneţelor sale.

Şi s-a început aceasta într-acest chip: Era în ţara aceea o peşteră grozavă şi întunecoasă, în locuri pustii şi în munţi neumblaţi. Şi aceea era capişte idolească şi locaş diavolesc, fiind acolo un idol de piatră, mare, al necuratului zeu Apolon, pe care ţara Isauriei îl cinstea mai mult. Şi le era obiceiul isaurienilor ca, în toţi anii, în ziua necuratei prăznuiri a lui Apolon, să se adune acolo cu jertfe şi să săvârşească acea prăznuire urâtă de Dumnezeu.

Deci într-un an oarecare, venind praznicul acela, şi toţi din cetate gătindu-se să meargă la capiştea ce era în peşteră, Sfântul Conon mişcându-se de duhul, a venit în cetate şi, văzând mulţimea poporului, pe unii pe cai înarmaţi, iar pe alţii pedeştri, gătiţi ca la un război, a strigat către dânşii, grăind cu mare glas: ***"O, bărbaţi isaurieni, aşteptaţi puţin, căci am să vă vorbesc ceva. Pentru ce v-aţi gătit într-un chip ca acesta de oştire? Au doar a năvălit vreun război fără de veste asupra ţării noastre şi vă cheamă pe voi?"***

Iar ei i-au zis: "Ba nu, ci mergem la zeul Apolon, să-i aducem jertfă şi să-i facem praznicul".

A zis către dânşii Sfântul: "Cine este Apolon şi care este puterea lui? Voiesc să aflu de la voi".

Iar ei au zis: "Acela ne este purtător de grijă, căci toate bunătăţile ni le rânduieşte şi ne întăreşte pe noi în războaie, precum întărea şi pe părinţii noştri, care ne-au lăsat nouă acest obicei de prăznuire".

Sfântul îi întreba, batjocorindu-i: ***"Oare aţi auzit cândva de la dumnezeul vostru glas sau vreun cuvânt?"***

Ei au zis: "Nu! Dar de la părinţii noştri am luat obicei a crede într-însul".

Grăit-a către dânşii Sfântul Conon: "Părinţii voştri au fost ca nişte dobitoace necu-vântătoare, neştiind din înşelăciune pe adevăratul Dumnezeu. Căci, dacă L-ar fi ştiut, n-ar fi avut sârguinţa către un idol surd, mut şi netrebnic. Ci, daţi-mi stăpânire asupra dumnezeului vostru şi vă voi arăta vouă pe cine cinstiţi şi cine este. Îl voi înnegri cu cerneală şi să vedem de se va putea spăla? Îl voi zdrobi cu ciocan de fier şi va putea oare să aibă iarăşi chipul său? Îi voi da mâncare şi să vedem va întinde mâna să mănânce? Până când veţi fi fără de minte? Oare aceasta n-o înţelegeţi? Să mă ascultaţi, că şi eu sunt din a voastră seminţie, dar sunt străin de lucrurile voastre.

Lăsaţi-vă de închinarea idolilor şi vă voi învăţa pe voi pe care Dumnezeu se cade a-L cinsti şi a vă închina Celui ce este întru înălţime. Că Acela este Dumnezeu nevăzut şi pe toate le vede, Făcător al cerului, al pământului, al mării şi al tuturor celor ce sunt într-însele. El este Împărat tare şi puternic, mântuind pe robii Săi şi pierzând pe vrăjmaşii care se închină idolilor şi aduc jertfe diavolilor.

Aceluia nu-i trebuie jertfe sângeroase, ci voieşte să-L cunoască cei ce vin la El fără de răutăţi şi vicleşuguri şi să creadă în El; ştiind cum că El este adevăratul Dumnezeu, Tatăl Unuia născut Fiului Său, al Domnului nostru Iisus Hristos, Care de Tatăl nu se desparte, prin Care toate s-au făcut, cu Care Duhul Sfânt este părtaş vieţii şi Împărăţiei şi Care de la Tatăl purcede. Şi aceste trei feţe sunt un Dumnezeu, Care arde cu foc pe slujitorii de idoli, cei ce-L urăsc pe El şi iubeşte numai pe cei ce-L prea măresc, pentru că este milostiv cu prisosinţă tuturor celor ce cred în El şi-L cheamă cu adevărat".

Acestea şi mai multe grăind sfântul, s-a tulburat poporul şi s-a făcut multă gâlceavă; căci unii se repezeau asupra lui, vrând să-l ucidă, iar alţii îl apărau, nelăsându-i să pună mâinile pe el; şi vrând a auzi ceva mai mult de la dânsul, abia au potolit tulburarea poporului şi au zis către sfântul: "Cum poţi să ne încredinţezi ca Dumnezeu este mai mare decât zeul nostru Apolon, pe care noi îl avem mai cinstit, mai mult decât pe toţi ceilalţi zei? Arată-ne vreun semn al Dumnezeului tău ca să credem în El".

Sfântul Conon, văzând că ei cer semn, punându-şi nădejdea spre Dumnezeu, le-a zis: ***"Iată, mulţi din voi sunt pe cai şi mulţi pedeştri, tineri şi voinici. Deci, să mergem toţi spre peştera lui Apolon, la locul adunării voastre; voi înainte, iar eu, ca un bătrân, voi merge după voi. Însă să ne dăm cuvânt unul altuia care pe care va întrece, Dumnezeul aceluia va fi mare şi adevărat şi vom crede apoi în El. Dacă voi, cei ce sunteţi pe cai şi pedeştri, fiind voinici, mă veţi întrece pe mine, cel bătrân şi slab cu trupul, şi de veţi ajunge mai întâi la locul lui Apolon, apoi zeul vostru să fie mare; iar dacă eu, bătrânul şi pedestrul, întrecându-vă, voi ajunge acolo, apoi Dumnezeul meu este mai mare decât zeul vostru şi datori veţi fi a crede în Dumnezeul meu".***

Toţi au primit cuvântul acesta şi au făcut legământ cu Sfântul Conon, căci ziceau între ei: "Acest bătrân abia în patru zile va putea să ajungă acolo, fiind departe şi calea grea, pentru înălţimea munţilor şi a văilor celor adânci".

Deci au pornit toţi în grabnica călătorie, unii nădăjduind în caii lor, iar alţii în picioarele lor.

Iar Sfântul Conon mergea după ei şi se ostenea alergând. Însă s-a rugat lui Dumnezeu şi îndată i-a stat înaintea lui Sfântul Arhanghel Mihail. Acela luându-l, l-a dus într-un ceas la locul acela unde alerga. Iar pe cei ce alergau pe cai şi pe cei pedeştri i-a tulburat arhanghelul nevăzut, încât rătăceau prin munţi şi prin văi, călcând în prăpăstii de munţi, sfărâmându-se ei şi caii lor; şi n-au putut toată ziua şi toată noaptea să nimerească la peştera lui Apolon, nici să-şi cunoască calea încotro călătoresc. Iar dimineaţa, Sfântul Conon a ieşit în întâmpinarea lor.

Aceia văzându-l, s-au înspăimântat, iar el a început a-i ocări, zicând: ***"Pentru ce v-aţi lenevit a veni, căci eu, aşteptându-vă mult, iarăşi m-am întors spre voi?"***

Iar ei, fiind foarte osteniţi, povesteau sfântului toate cele ce li s-au întâmplat şi-l rugau ca să le arate calea spre locul lui Apolon.

Iar el, mergând înaintea lor, i-a dus până acolo şi le-a zis: ***"Iată s-a împlinit legământul meu şi eu, întrecându-vă, am sosit mai înainte aici. Deci se cade să mărturisiţi că mare este Dumnezeul meu şi să credeţi în El; iar pe zeul vostru, daţi-mi-l în stăpânirea mea, ca să vă răzbun, căci până acum v-a înşelat".***

Ei au strigat: "Ba nu! Nu arunca vina asupra zeului nostru şi nu îndrăzni a grăi asupra lui, căci noi suntem vinovaţi, deoarece, rătăcind în cale, am zabovit". Şi astfel, neîmplinind cuvântul cel întărit prin legământ, au făcut nedreptate sfântului prin aceasta.

Sfântul le-a zis: ***"Dacă nu credeţi Dumnezeului meu, apoi credeţi zeului vostru. Când vă va grăi ceva, veţi împlini cuvântul lui?"***

Iar ei toţi i-au zis: "Numai de vom auzi pe zeul nostru grăind ceva şi îndată suntem gata a-i împlini cuvântul lui, căci credem în el fără îndoială". Şi iarăşi au făcut cu sfântul legământ, iar cuvântul lor l-au întărit mai tare decât întâi, ca să creadă cuvântul, oricare l-ar grăi zeul lor.

Sfântul, stând înaintea acelei peşteri în care era capiştea lui Apolon, a strigat cu glas mare către idol: ***"Ţie îţi grăieşte şi ţie îţi porunceşte Domnul meu Iisus Hristos, să ieşi din capiştea ta şi să vii aici la mine!"***

Îndată idolul cel fără de suflet se făcu ca şi cum era viu, căci s-a cutremurat şi a căzut din locul său, tăvălindu-se pe pământ, spre sfântul; apoi, venind aproape, s-a sculat de la pământ şi sta drept înaintea Sfântului Conon.

Şi toată mulţimea poporului fiind cuprinsă de mare spaimă, a strigat de frică şi s-a pornit pe fugă.

Iar sfântul făcându-le cu mâna şi poruncindu-le să nu se teamă, abia i-a oprit; şi, potolind gâlceava, s-au întors iarăşi spre idol şi toţi luau seama cu dinadinsul ce are să mai fie.

Sfântul Conon a zis către idol: ***"Spune-mi, idole neînsufleţit, cine este Dumnezeul cel adevărat, tu, ori Domnul meu Iisus Hristos, cel propovăduit de mine?"***

Şi îndată idolul, întinzând spre cer cu cutremur mâinile sale cele de piatră, a grăit cu mare glas omenesc, zicând: "Unul este Dumnezeu adevărat, Hristos Cel propovăduit de tine!" Zicând acestea, a căzut şi s-a sfărâmat.

Făcându-se această minune, tot poporul a strigat cu mare glas, grăind: "Unul este Dumnezeul cel adevărat, Dumnezeul lui Conon, Acela a biruit".

Atunci a crezut mulţime de popor în Hristos Dumnezeu şi sfărâmându-şi idolii, a primit Sfântul Botez. Iar ceilalţi împietriţi erau în necredinţă şi se mâhneau pentru sfărâmarea idolului Apolon; dar, mai pe urmă, au crezut şi aceia, văzând multe feluri de minuni ce se făceau de Sfântul Conon.

***

În aceeaşi ţară a Isauriei, într-o altă peşteră, ce era la un loc pustiu, vieţuia un diavol pierzător, care ca un tâlhar năvălea asupra oamenilor şi a dobitoacelor ce treceau pe acolo şi-i pierdea.

Isaurienii aduceau multe jertfe acelui diavol şi-l rugau să nu le facă şi ucidere. Dar nu le era de nici un folos, ci spre mai mare vătămare.

Deci, adunându-se popor de credincioşi şi necredincioşi, au rugat pe Sfântul Conon să meargă şi să izgonească pe acel diavol din hotarele lor. Credincioşii îl rugau cu credinţă, neîndoindu-se de puterea lui Hristos, care era cu Sfântul Conon; iar necredincioşii nu-l rugau cu credinţă, ci cu ispitire, părându-li-se că Sfântul nu va putea să izgonească de acolo pe acel diavol cumplit; nădăjduiau chiar, că el singur va fi ucis de diavol.

Ducându-se Sfântul acolo, fiind urmat de popor, a stat înaintea peşterii. Iar poporul stătea departe cu multă frică; şi certând Sfântul Conon pe necuratul duh, în numele lui Hristos, i-a poruncit să iasă din peşteră, la vederea ochilor, în privirea a tot

poporul. Diavolul dinăuntru, striga, rugând pe sfântul, să nu-i poruncească să iasă în chip văzut, ca să nu se vadă de oameni necuratul lui chip, dar Sfântul îi poruncea cu multă certare, să se arate.

Deci a ieşit, văzându-l toţi, în chip femeiesc ca o babă necurată, tremurând şi scuturându-se. Apoi certând sfântul pe diavol să nu facă rău cuiva, l-a trimis în gheenă şi îndată se făcu nevăzut diavolul acela.

Şi poporul strigă: "Mare este Dumnezeul lui Conon", şi mulţi din necredincioşi au crezut atunci în Hristos.

Iar Sfântul Conon, învăţând mult pe popor a crede în Dumnezeu, s-a întors în cetate cu cântare. Căci el doar începea cântarea şi poporul o cânta toată, slăvind pe Hristos, adevăratul Dumnezeu.

Venind Sfântul Conon, a vieţuit în satul său, Vidania, în casa părintească, făcând minuni şi vindecând toate durerile celor ce veneau cu credinţă la dânsul; apoi izgonea diavolii, asupra cărora i se dăduse stăpânire de la Dumnezeu.

***

Un oarecare om, din cei dintâi cetăţeni ai isaurienilor, a fost prădat de tâlhari şi i-a pierit mult aur. Pentru aceasta mulţi erau munciţi pentru furtişag, puşi în legături şi ţinuţi în temniţă fără vină; dar nu s-a aflat aurul cel furat.

Drept aceea, cetăţeanul cel prădat, alergând la Sfântul Conon, precum şi rudeniile celor ce erau ţinuţi în legături, şi căzând la picioarele sfântului, îl rugau să se roage lui Dumnezeu, spre a se descoperi furtişagul.

Sfântul, milostivindu-se spre cei clevetiţi şi chinuiţi fără de vină, s-a dus în cetate şi, stând în mijlocul ei, şi-a ridicat mâinile la cer şi a făcut cu dinadinsul rugăciune către Dumnezeu, până ce i s-a descoperit unde este pus aurul cel furat.

Deci, luând pe mulţi din popor, s-a dus cu dânşii afară din cetate şi, trecând multă cale care ducea în pustie, a ajuns la o piatră oarecare, ce i se arătase de Sfântul Arhanghel Mihail. Sub acea piatră era aurul ascuns de tâlhari, aur pe care aflându-l Sfântul Conon, a poruncit oamenilor care veniseră cu dânsul, să-l ia şi să-l aducă în cetate.

Văzând aceasta, tot poporul isaurienilor se minuna foarte şi prea mărea pe Dumnezeu.

Apoi, dorind cetăţeanul să afle de la sfântul cine sunt tâlharii, l-a întrebat despre aceasta; şi i-a răspuns: ***"Ia-ţi al tău ca să fii îndestulat, ca al tău ţi s-a întors fără pagubă, iar pe cei ţinuţi în legături să-i eliberezi".***

Şi aşa a făcut. Străbătând vestea de această minune prin toată ţara aceea, mulţi se întorceau la Dumnezeu şi creştea şi se înmulţea din zi în zi Biserica lui Hristos.

***

Odată Sfântul Conon, şezând în casa sa, a văzut o tabără de diavoli care venise asupra lui. Căci cei din insula aceea, care erau izgoniţi din oameni şi din capiştile idoleşti, adunându-se, s-au înarmat asupra sfântului şi au venit să-l vatăme. Văzându-i sfântul, i-a legat pe toţi cu numele lui Iisus ca să nu poată să scape. Şi diavolii rugau pe sfântul să nu le poruncească a se duce în adânc, ci orice voieşte să le poruncească să lucreze. Iar sfântul, certându-i să nu facă oamenilor nici un rău, i-a trimis la diferite lucrări: pe unii să sape pământul în grădini, să smulgă buruienele, spinii şi pălămidele; pe alţii să are ţarinele şi să le semene, alţii să păzească roadele, alţii să pască cireada dobitoacelor şi s-o apere de fiare, iar alţii să taie şi să aducă lemne; şi i-a rânduit să facă tot lucrul casei ca nişte robi cumpăraţi. Astfel, diavolii slujeau fericitului Conon ca robi şi răscumpăraţi, până când i-a fost voia lui, făcând cu sârguinţă tot lucrul poruncit; căci erau legaţi cu legăturile puterii lui Dumnezeu şi robiţi şi supuşi sub picioarele plăcutului lui Hristos.

Într-o noapte, au năvălit tâlharii asupra casei sfântului, crezând că vor găsi la dânsul vreo bogăţie, deoarece era slăvit în toată ţara aceea; şi, legându-l, voiau să-l muncească ca să le spună unde are aurul.

Începând ei a-l munci, îndată, prin porunca lui Dumnezeu, strângându-se diavolii care slujeau sfântului, au apucat pe tâlhari şi-i băteau fără de milă. Apoi, aprinzând foc în cuptor, le ardeau trupurile, iar pe sfântul l-au dezlegat din legături; dar el i-a certat, că au lăsat pe tâlhari abia vii. Apoi sfântul s-a rugat pentru tâlhari către Dumnezeu şi şi-au venit întru sine; după care fericitul, învăţându-i ca să nu mai facă tâlhărie, i-a slobozit cu pace.

Dar nu numai din mâinile tâlharilor au scos diavolii pe Sfântul Conon cu porunca lui Dumnezeu, ci şi cinstea numelui lui o păzeau, aşa voind Dumnezeu. Căci, atunci când cineva dintre credincioşii isaurieni îndrăznea să hulească numele lui Conon, îndată aceia erau bătuţi de diavoli nevăzuţi. Şi se făcuse numele lui Conon la toţi cinstit şi înfricoşat. Fiind oriunde pomenit numele lui Conon, unii din închinătorii de idoli au început a-l huli pe Sfântul cu cuvinte ocărâtoare. Şi îndată au năvălit asupra lor diavolii şi, bătându-i, îi trăgeau de păr pe cale; apoi,

aducându-i la Sfântul, i-au aruncat înaintea picioarelor lui pe hulitorii aceia. Astfel, cuprinsese frică pe toţi necredincioşii, încât nici cu mintea nu gândeau ceva rău asupra Sfântului Conon.

***

Pe un om care fura rodurile din ţarina lui Conon, l-au prins acei nevăzuţi păzitori şi, bătându-l, l-au adus la sfântul, cu asinul lui şi cu sacul plin de roade. Pe acesta învăţându-l să nu fure, l-a eliberat sfântul la locul său.

***

O văduvă oarecare, săracă, purtând în braţe pe singurul său fiu, a mers la ţarină în vremea secerişului să adune spice în urma secerătorilor. Şi a pus pe pământ pe pruncul său şi s-a dus la oarecare depărtare, adunând spice. Dar, îndată alergând din pădure, un lup a apucat pe prunc şi l-a dus în pustie. Şi a alergat femeia după el, dar n-a putut să-l ajungă, nici să scoată pe prunc din dinţii lui.

Apoi a alergat femeia aceea la făcătorul de minuni, Sfântul Conon, de vreme ce era aproape locul lui. Plângând şi căzând la picioarele lui, i-a spus primejdia.

Iar el îndată a poruncit nevăzuţilor robi şi aceia, alergând în clipeala ochiului, au prins pe lup cu pruncul ţinându-l în dinţi şi l-au dus înaintea sfântului. El a dat pruncuşorul maicii sale viu şi sănătos, iar pe lup l-a lăsat întru ale sale.

***

După aceea alţi diavoli, care încă nu erau legaţi, începuseră în ţara aceea a vătăma pe oameni prin diferite boli, dar mai ales cu vărsatul. Înţelegând Sfântul vrăjmăşia acelora, s-a rugat lui Dumnezeu şi îndată i s-a dat putere asupra lor. Deci, prinzându-i pe toţi, i-a certat şi pe unii i-a izgonit din hotare la locuri pustii; pe alţii întru adânc i-a trimis, iar pe alţii, legaţi, punându-i în treizeci de vase de lut cu plumb şi, pecetluindu-i cu puterea Crucii, i-a îngropat în pământ, sub temelia casei sale.

În acea vreme a sosit prigonire asupra creştinilor. Şi a venit în Isauria, din porunca împărătească, un voievod oarecare, anume Magdon. Acela, prinzând mai întâi pe Sfântul Onisie, din satul Usorova, l-a muncit până la moarte.

După aceea şi pe Sfântul Conon l-a prins şi-l muncea cu multe şi cumplite răni, silindu-l spre idoleasca jertfă.

Auzind isaurienii că voievodul munceşte pe Sfântul Conon, s-au adunat mulţime de bărbaţi înarmaţi şi au alergat la satul Usorova, vrând să ucidă pe voievod. De acest lucru înştiinţându-se voievodul, a încălecat pe cal cu slugile sale şi a fugit din hotarele lor. Iar isaurienii au fugit după dânsul şi nu l-au ajuns.

Iar pe Sfântul Mucenic Conon l-au aflat legat şi peste tot trupul rănit şi sângerat de bătăi. Apoi dezlegându-l, plângeau pentru dânsul; şi, ştergându-i sângele, se ungeau pe trupurile lor, dorind să se sfinţească cu sângele lui, şi-i sărutau cu dragoste rănile cele luate pentru Hristos.

Iar Sfântul mucenic se mâhnea foarte că nu-l lăsară să pătimească până în sfârşit, pentru că dorea să moară în munci pentru Hristosul său.

După aceea l-au dus oamenii cei credincioşi în casa lui părintească din satul Vidania şi se îngrijeau pentru vindecarea rănilor lui. Trecând doi ani după pătimirea aceea, s-a mutat Sfântul Conon către Dumnezeu.

Atunci, adunându-se toată ţara Isauriei, a făcut plângere mare pentru dânsul şi l-au îngropat împreună cu fericiţii săi părinţi şi cu sfânta lui mireasă care şi-a păzit fecioria sa fără prihană până în sfârşit.

După adormirea şi îngroparea Sfântului Conon, au voit isaurienii să prefacă părintească lui casă cea mucenicească într-o biserică. Lărgind casa, au început a-i săpa temelia şi au aflat în pământ acele mai sus pomenite treizeci de vase de lut, întru care Sfântul Conon închisese pe diavoli.

Deci, neştiind ce este într-acele vase, şi părându-le că este ascuns într-însele aur şi argint, s-au bucurat; şi degrabă au spart un vas şi îndată au ieşit dintr-însul diavolii în chip de fum întunecat şi foarte necurat şi, întunecând văzduhul, au făcut vifor înfricoşat, încât toţi oamenii, înspăimântându-se, unii au căzut de frică, iar alţii au fugit din locul acela. Iar diavolii, zburând în văzduh, făceau zgomot mare şi unul pe altul se strigau pe nume.

Şi se făcuse frică mare în satul acela, încât nimeni, după apusul soarelui, nu îndrăznea a ieşi afară din casa sa, de vreme ce multe îngroziri diavoleşti se arătau noaptea şi speriau pe oameni şi pe dobitoace.

Iar aceasta o îngăduise Dumnezeu pentru pedepsirea oamenilor celor lacomi; căci, socotind că este în vasele acelea comoara, au început a le sparge.

După aceea, s-au izgonit acele diavoleşti năluciri şi îngroziri, cu rugăciunile Sfântului Conon. Iar celelalte vase, în număr de douăzeci şi nouă, ce ţineau într-însele pe diavoli, au rămas şi până astăzi în pământ îngropate sub temelia bisericii Sfântului Conon.

Cu ale cărui sfinte rugăciuni şi noi să petrecem totdeauna nevătămaţi de diavoli, slăvind pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, pe Unul în Treime Dumnezeu, în veci. Amin.

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului mucenic Conon grădinarul

Acest Sfânt Conon a fost pe vremea lui Decius împăratul (249-251), cu neamul din Nazaretul Galileii. De acolo a venit în cetatea Mandon, a Pamfiliei şi la un loc ce se numea Carmila, şi-a făcut o grădină de gospodărie în care semănând verdeţuri, îşi agonisea hrana dintr-aceea. Era bun cu obiceiul, fără de răutate şi nevinovat cu inima, deşi era neînvăţat la carte, ci, fiind creştin, vieţuia cu plăcere de Dumnezeu.

Şi Puplius ighemonul, înştiinţându-se despre el, a trimis ostaşi ca să-l prindă. Iar aceia, spre batjocură, închinându-se lui cu cuvinte frumoase, el a răspuns cu bucurie la închinarea lor, prin cuvinte de urare şi de dragoste.

Ostaşii i-au spus: "Te cheamă Puplius, ighemonul".

El le-a răspuns: "Ce trebuinţă are de mine, mai vârtos că eu sunt creştin? Să cheme la sine pe cei de un gând cu el".

Dar a fost legat Sfântul Conon şi l-au dus la ighemon, silindu-l să aducă jertfă idolilor; atunci a suspinat din adâncul inimii, pentru orbirea şi rătăcirea necre-

dincioşilor, şi, pe ighemon ocărându-l cu cuvinte, era neclintit întru mărturisirea lui Hristos.

Deci i-au bătut în picioarele lui piroane de fier şi a fost silit a alerga înaintea caretei ighemonului până într-atât, încât, slăbind, a căzut în genunchi şi, rugându-se lui Dumnezeu, în mâinile Lui şi-a dat duhul său.

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea cuviosului Isihie pustnicul

Marele plăcut al lui Dumnezeu Isihie, din scutece bine povăţuindu-se la fapta bună, a urât plăcerile pământeşti şi s-a făcut locaş al Sfântului Duh. Apoi, suspinând pentru săturarea bunătăţilor celor veşnice, cele din Sionul cel de sus, pentru aceasta de bună voia lui s-a izgonit din patrie şi şi-a căutat loc în pustie.

Cuviosul Isihie era cu neamul din ţara antrăpenească, care este lângă marea ce adapă Adriania. Şi suindu-se în muntele ce se numeşte Maionis, diavolii care vieţuiau acolo, temându-se de izgonirea lor şi vrând să întoarcă pe sfântul din hotarele acelea, au intrat în doi oameni, în Ioan şi în Ilarion şi, întâmpinând pe plăcutul lui Dumnezeu, l-au întrebat unde merge.

Înştiinţându-se de scopul lui, i-au zis: "Au nu ştii, o, omule, că acel loc este rău şi te duci la moarte. Căci acolo se află mulţime mare de fiare mâncătoare de trupuri, încă şi tâlhari cumpliţi locuiesc acolo şi nu vei putea să fii viu în acel loc nici o zi".

Sfântul, înţelegând cu duhul că acele cuvinte nu sunt omeneşti, ci diavoleşti, le-a zis: "Eu pentru mulţimea păcatelor mele, sunt vinovat morţii. Deci voi merge ca să mor ori mâncat de fiare, ori chinuit de tâlhari".

Acestea zicând, a făcut rugăciune şi, cu puterea Crucii izgonind duhurile necurate cele fără de trupuri din trupurile omeneşti, a mers în calea sa şi, suindu-se într-o parte a muntelui, a iubit acel loc. Zidindu-şi acolo chilie, a început a vieţui nevoindu-se în pustniceştile osteneli ale pustiei. Şi făcând grădină, o lucra, săpând pământul, semănând seminţe şi din ostenelile mâinilor sale se hrănea.

S-a întâmplat de au venit odată o mulţime de păsări în grădina lui şi-i mâncau verdeţurile şi seminţele şi pustiau de tot ostenelile sfântului. Pentru aceea sfântul rugându-se lui Dumnezeu, îndată păsările cele ce gustau din ostenelile lui cădeau din văzduh jos şi nu puteau să zboare, ci erau întinse pe pământ. Iar câte se atingeau de seminţele din grădină, acelea nu se mai puteau ridica în văzduh, ci ca

de nişte otravă fiind vătămate, se tăvăleau. Şi era plin locul acela de mulţimea cea mare de păsări, ce căzuseră pe pământ.

După o vreme, cuviosului fiindu-i milă de păsări, ieşind din chilie, a zis către ele: "Duceţi-vă de aici şi să nu mai mâncaţi ostenelile monahiceşti". Aceasta zicând sfântul, îndată toate păsările care zăceau la pământ, au zburat sus şi de atunci nu se mai apropiau niciodată de grădina lui.

După aceea, aflând apă într-o vale, a zidit acolo o biserică mică, în numele Sfântului apostol Andrei, unde petrecea cu linişte şi în gândirea de Dumnezeu, împreună cu ucenicii săi.

Odată a fost adusă o fecioară îndrăcită, ai cărei părinţi, căzând la picioarele sfântului, îl rugau să izgonească duhul cel necurat din fiica lor. Iar cuviosul, rugându-se lui Dumnezeu, îndată a alungat pe diavol din acea fecioară. Apoi către părinţii ei a zis: "Acestea grăieşte Duhul Sfânt, ca în acest loc, după moartea mea, va fi o mănăstire de sfinte femei pustnice, a căror putere de rugăciuni va izgoni de aici toate taberele diavoleşti". Această proorocie a sfântului s-a împlinit la vremea sa.

Într-una din zile, ieşind Cuviosul Isihie din chilia sa, a văzut un om trăgând cu boii un car mare, plin de multă povară. Din întâmplare, un bou, împiedicându-se cu picioarele, a căzut la pământ şi nu putea să se scoale. Iar omul, alergând, se nevoia să-l scoale de la pământ, dar în zadar se ostenea, căci boul lui de osteneală a început a plânge.

Cuviosul văzând aceasta, i s-a făcut milă de el şi, apropiindu-se de bou, îl netezea pe grumaz şi ca unui cuvântător îi grăia boului: "Scoală-te, leneşule, şi săvârşeşte calea ta, ca nu cândva aflându-te vrăjmaşul că eşti netrebnic, să te facă unealtă răutăţii sale". Aceasta zicând, a făcut semnul Crucii asupra boului şi îndată sculându-se, boul alerga, trăgând cu linişte carul cel încărcat. Deci, s-a minunat omul acela de aceasta şi, închinându-se sfântului cu mulţumire, s-a dus cu bucurie în calea sa.

Iar sfântul, sporind din zi în zi spre mai bine şi suindu-se spre săvârşirea faptei bune, s-a învrednicit a fi cu îngerii împreună vorbitor şi a ştiut a sa mutare către Dumnezeu mai înainte cu treizeci de zile prin îngerul lui Dumnezeu. Pentru aceasta, umplându-se de mare bucurie, se gătea spre ieşire. Iar aproape de sfârşitul său, chemând ucenicii care vieţuiseră cu el, i-a învăţat din destul.

După aceea, fiind miezul nopţii, deodată a strălucit din cer lumină, nu numai la chilia sfântului, ci şi în tot locul acela. Iar cuviosul cu veselie zicea cuvintele acestea: "În mâinile Tale, Doamne, îmi dau duhul meu". Apoi a trecut spre cereştile locaşuri. Sfântul şi cinstitul lui trup l-au îngropat în biserica cea mai sus numită, "a Sfântului apostol Andrei", în racla de piatră, lângă sfintele uşi.

După aceea Teofilact, episcopul Amasiei, a adus cinstitele moaşte ale sfântului nestricate, în cetatea sa; şi le-a pus de-a dreapta altarului, în anul de la facerea lumii şase mii trei sute, pe vremea împărăţiei lui Constantin şi a Irinei (780-797). Iar în locul acela din pustie, unde s-a nevoit cuviosul, s-a făcut mănăstire de fecioare, după proorocia sfântului.

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului mucenic Evloghie, palestinianul

Acesta fiind născut din părinţi necredincioşi, după moartea lor multele averi ce rămăseseră le-a împărţit la săraci. Iar el, singur sărăcind pentru Hristos, umbla ca un sărac prin ţara Palestinei, învăţând pe cei necredincioşi şi întorcându-i la Hristos Dumnezeu. Fiind clevetit la domnul ţării aceleia, a luat multe munci de la dânsul, deoarece nu voia să aducă jertfe idolilor. Apoi, la sfârşit, i-a tăiat capul.

Sinaxar din 5 martie

În această lună (martie), în ziua a cincea, pomenirea Sfântului cuviosului mucenic Conon, cel din Isauria

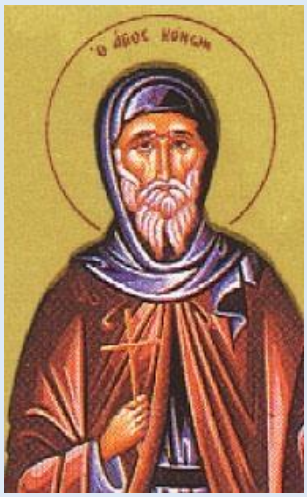

Sfântul Conon a trăit pe vremea Sfinţilor apostoli. Era fiul lui Nestor şi al Nadei, dintr-un sat numit Vidani. Părinţii săi, la vremea cuvenită l-au căsătorit, dar el a dorit să trăiască cu femeia lui în feciorie.

Se zice că însuşi arhanghelul Mihail l-a învăţat credinţa în Hristos, l-a botezat în numele de viaţă făcătoarei Treimi, l-a împărtăşit cu Preacuratele Taine şi i-a dat puterea de a săvârşi lucruri minunate.

Drept aceea el a plecat şi pe femeia lui Ana (căci aşa se numea aceasta), să fie de un gând cu dânsul şi să trăiască laolaltă în feciorie şi a botezat şi pe părinţii lui, după ce i-a adus mai întâi la credinţa lui Hristos. Apoi, a înduplecat pe tatăl său Nestor să sufere mucenicia pentru Hristos.

Pe închinătorii la idoli care voiau să aducă jertfă unui demon întunecat şi necurat ce se găsea într-o peşteră, i-a făcut să cunoască pe Dumnezeul tuturor.

Sfârşitul său mucenicesc a fost astfel: când ighemonul Magnus a venit în ţinutul acela, aducând cu sine poruncile împărăteşti, sfântul a fost prins şi adus înaintea lui, şi a fost bătut cumplit. Când mulţimea a auzit despre aceasta a alergat ca să scoată pe sfânt din mâinile ighemonului şi să-l pedepsească pe acesta pentru fapta făcută. Ighemonul aflând aceasta, a fugit; iar mulţimea dezlegând pe sfânt şi

ştergându-i rănile de sânge, l-a adus la casa lui, unde a mai trăit doi ani, după care s-a mutat către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Conon, grădinarul

Acest sfânt era din Nazaretul Galileii şi a trăit pe vremea împăratului Decius. Deci, plecând de acolo, a venit în cetatea Pamfiliei, care se chema Mandron şi aici, făcându-şi o grădină în locul ce se zice Carmela, îngrijea de ea, scoţându-şi hrana de care avea nevoie.

Şi era atât de cinstit şi de curat cu inima, încât atunci când au venit cei ce căutau să-l prindă, găsindu-l pe câmp şi îndreptându-şi cuvântul către el, li s-a închinat lor din tot sufletul. Când aceştia i-au arătat pricina pentru care au venit la el, cum că ighemonul Publius îl cheamă, el le-a răspuns: dar ce nevoie are el de mine, că eu sunt şi creştin? Să cheme la el pe cei ce sunt de un cuget şi de o credinţă cu el.

După ce a fost legat şi a fost adus înaintea ighemonului şi neîmplinind porunca acestuia de a aduce jertfă idolilor, i s-a bătut cuie de fier în picioare şi a fost silit să meargă aşa înaintea unui car. Atunci el, ieşind şi căzând în genunchi şi rugându-se lui Dumnezeu, şi-a dat duhul.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui Marcu monahul ("Ascetul"), făcătorul de minuni

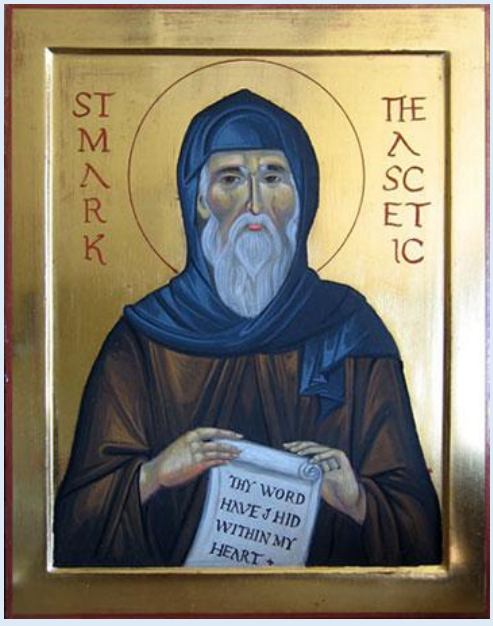

Acest sfânt fiind iubitor de osteneală întru toate, s-a dat pe sine totodată, şi cercetării Sfintelor Scripturi şi a ajuns la desăvârşirea cea mai înaltă în sihăstrie şi în virtute.

Mărturie despre acestea sunt scrierile rămase de la el (în Filocalia românească, volumul 1), care sunt pline de tot felul de învăţătură şi de folos; şi lucrarea minunilor i-a fost încredinţată de Mântuitorul Hristos.

Dintre minunile acestea este nevoie să istorisim aici una: pe când sfântul se găsea odată în curte şi se cerceta pe sine însuşi, a venit la dânsul o hienă sălbatică, aducând cu sine pe puiul ei care era orb şi într-un chip umilit s-a rugat de sfânt să se milostivească de ea şi să vindece orbirea puiului ei. Iar sfântul scuipând asupra ochilor celor bolnavi şi rugându-se, i-a dat vederea. După câteva zile hiena i-a adus o piele mare de berbec ca mulţumire pentru că i-a vindecat puiul. Dar sfântul nu a primit-o, până ce hiena nu i-a făgăduit că pe viitor nu va mai ataca oile săracilor.

Dacă sfântul era atât de milostiv faţă de firea celor necuvântătoare, cât de milostiv trebuie să era faţă de oameni, cărora însăşi părtăşia firii le cere să fie plini de îndurare?

Atât de mare era curăţia sfântului, încât preotul mănăstirii spunea sub jurământ că el nu a dat niciodată Sfintele Taine monahului Marcu; ci, ori de câte ori acesta venea să se împărtăşească, era împărtăşit de un înger, căruia i se vedea numai mâna din cot, ţinând linguriţa, când sfântul se împărtăşea.

Sfântul se depărtase de toate grijile şi zgomotele lumii când era în vârstă de patruzeci de ani; şi petrecând întru sihăstrie şaizeci de ani, s-a mutat către Domnul.

Era mic de statură, spânatic la barbă şi avea capul luminat pe dinlăuntru de harul Duhului Sfânt.

Resurse:
Din scrierile Sfântului Marcu Ascetul
http://www.filocalia.ro/scrieri/4/Marcu_Ascetul

Marcu Ascetul - în ro.OrthodoxWiki.org:
https://ro.orthodoxwiki.org/Marcu_Ascetul

La loi spirituelle dans la vie quotidienne
http://www.nistea.com/eseuri/iulian_nistea/loi-spirituelle.htm

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Evloghiu din Palestina

Sfântul mucenic Evloghiu era din Palestina. După moartea părinţilor săi păgâni, el şi-a dat toată moştenirea săracilor, devenind un pelerin prin Palestina şi convertind păgânii la credinţa creştină. În timpul unei persecuţii el a fost arestat, torturat în mod groaznic şi decapitat.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Evlampiu

Sfântul mucenic Evlampiu a trăit în Palestina şi i s-a tăiat capul pentru credinţa sa în Hristos.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Arhelau şi a celor împreună cu dânsul o sută cincizeci şi doi de mucenici, care prin sabie s-au săvârşit.

Sfântul mucenic Arhelau şi cei împreună cu dânsul o sută cincizeci şi doi de mucenici, care prin sabie s-au săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Ioan Bulgarul, care a mărturisit în Constantinopol, la anul 1784, şi care prin sabie s-a săvârşit.

Sfântul nou mucenic Ioan s-a născut în Bulgaria în anul 1765. Musulmanii, crezând în mod fanatic că dacă vor converti cât mai mulţi creştini la credinţa lor ei vor fi salvaţi şi vor avea în viaţa de dincolo abundenţă de hrană şi desfătări cu fecioare, foloseau toate metodele, bune şi rele de a-i convinge pe creştini.

Pe când era doar un copil, Ioan îşi petrecea mult timp cu musulmanii şi, încet-încet, a renunţat la Hristos, urmând credinţa musulmană. Pe când avea şaisprezece ani, şi-a revenit din rătăcire, căindu-se amarnic pentru greşeala sa.

Sfântul Ioan a fugit la Muntele Athos, în Marea Lavră, unde a petrecut în pocăinţă, sub ascultarea unui părinte. El a dus o viaţă monahală strictă timp de trei ani şi totuşi, conştiinţa nu-i da pace. Astfel, cu binecuvântare de la duhovnic, el s-a decis să plece la Constantinopol şi să mărturisească public pe Hristos, chiar să-şi verse sângele pentru a spăla păcatul apostaziei de care se simţea vinovat.

Tânărul călugăr s-a îmbrăcat ca un turc, lucru care nu i se permite unui creştin să facă şi, ajungând în Constantinopol, s-a dus direct la biserica Hagia Sophia, care a fost transformată în moschee. În faţa musulmanilor şi-a făcut semnul Sfintei Cruci şi a început să spună rugăciuni creştine. Cu voce tare povestea cum el s-a născut

creştin dar a căzut în rătăcire şi s-a depărtat de credinţa lui Hristos. Striga mai departe cum că vrea în acel moment să se lepede de falsa credinţă musulmană şi să se întoarcă din nou la Hristos.

Auzind aceste cuvinte, turcii au înnebunit de mânie, l-au prins şi l-au torturat în felurite chipuri. "Leapădă-te de Hristos," strigau ei, "şi întoarce-te la credinţa musulmană, altminteri vei muri."

Sfântul Ioan a răspuns: "Fără Hristos, nu există salvare."

Agarenii furioşi l-au târât pe sfânt în curte unde i-au tăiat capul. În acest fel, Sfântul Ioan a primit coroana muceniciei în 1784, la vârsta de 19 ani.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul Conon din Isauria

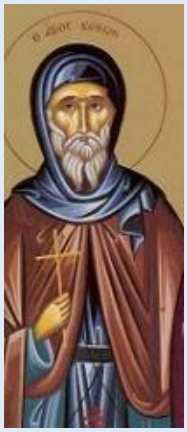

Sfântul Conon a trăit pe vremea apostolilor şi era din satul Vidania, din ţara numită Isauria.

Primind el Botezul în numele Sfintei Treimi, la îndemnul Arhanghelului Mihail, atât şi-a umplut sufletul de sfintele învăţături, încât i-a înduplecat pe soţia şi pe părinţii săi să se boteze.

Vrând oarecând poporul să aducă jertfă unui idol, Sfântul Conon l-a făcut pe demonul, care era ascuns în chipul acela idolesc de piatră, să mărturisească singur că nu el este Dumnezeu. Poporul auzind acestea a strigat: „unul singur este Dumnezeu, cel al lui Conon”, şi cu toţii s-au botezat.

Pornindu-se prigoană împotriva creştinilor din porunca lui Domiţian (51-96), a fost prins şi Sfântul Conon de dregătorul Magnus, şi supus la multe chinuri pentru credinţa sa în Hristos Domnul. Aflând poporul unele ca acestea, l-au eliberat pe Sfântul Conon, i-au legat rănile, apoi l-au dus la casa lui, unde acesta a mai trăit doi ani. Şi aşa vieţuind, cu pace s-a mutat la cereştile locaşuri.

Iulian Dumitraşcu - Calendar orthodox - Sfântul mucenic Conon din Isauria şi Conon, grădinarul; Sfântul cuvios Marcu pustnicul

1. Sfântul cuvios mucenic Conon (sec. I) - Era originar din Isauria un ținut muntos din Asia Mică ce se învecina cu provinciile Frigia, Licaonia, Cilicia și Pisinia.

Cuviosul Conon a trăit în secolul I și s-a născut în satul Bidani sau Vidani, din părinți păgâni, Nestor și Nada. În chip minunat a primit învățătura creștină și s-a botezat după anghelofania pe care a avut-o, fiind binecuvântat de prezența Arhanghelului Mihail.

Tropar, glasul 4: Mucenicul Tău, Doamne, Conon, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

A trăit după moartea soției sale ca un veritabil anahoret, fiind un precursor al vieţuirii ascetice în lumea creștină. Dumnezeu a binecuvântat ostenelile sale cu darul săvârșirii de minuni și cu cel al alungării diavolilor. Prin viața sa aleasă a adus pe mulți păgâni la creștinism.

Dregătorul imperial Magnus care conducea ținutul din provincia Isauria, unde se afla localitatea Bidani a Sfântului Conon, a declanșat o prigoană împotriva creștinilor aflați în teritoriul pe care îl administra în numele împăratului de la Roma.

În timpul acestei persecuții a fost prins și Sfântul Conon care nevoind să se lepede de credința creștină a fost supus la chinuri și a fost scăpat de consătenii săi care aflând de patimile lui s-au răsculat împotriva lui Magnus și l-au alungat din localitatea lor.

La doi ani după pătimirea sa, cuviosul Conon s-a mutat la Domnul și toată provincia Isaura a plâns pentru dânsul, iar după înmormântarea sa casa cuviosului Conon a fost transformată în biserică.

2. Sfântul mucenic Conon, grădinarul (t 250) - Era originar din Nazaretul Galileii. A plecat din Nazaret în localitatea Carmena, de lângă orașul Mandron (sau Magydus) din Pamfilia unde își lucra grădina pe care o avea, de aceea i s-a spus „Grădinarul”.

Guvernatorul Puplie a aflat că este creștin și a trimis ostași să-l prindă. Ostașii l-au legat și l-au dus înaintea acestuia. Conon a mărturisit credința sa creștină. Pentru acest fapt i-au bătut piroane în picioare și l-au obligat să alerge înaintea carului lui Puplie. Mucenicul a căzut în genunchi și rugându-se lui Dumnezeu și-a dat sufletul.

3. Sfântul cuvios Marcu pustnicul

Acest sfânt fiind iubitor de osteneală întru toate, s-a dat pe sine totodată, și cercetării Sfintelor Scripturi și a ajuns la desăvârșirea cea mai înaltă în sihăstrie și în virtute.

Mărturie despre acestea sunt scrierile rămase de la el (în Filocalia românească, volumul 1), care sunt pline de tot felul de învățătură și de folos; și lucrarea minunilor i-a fost încredințată de Mântuitorul Hristos.

***

Dintre minunile acestea este nevoie să istorisim aici una: pe când sfântul se găsea odată în curte și se cerceta pe sine însuși, a venit la dânsul o hienă sălbatică, aducând cu sine pe puiul ei care era orb și într-un chip umilit s-a rugat de sfânt să se milostivească de ea și să vindece orbirea puiului ei. Iar sfântul scuipând asupra ochilor celor bolnavi și rugându-se, i-a dat vederea.

După câteva zile hiena i-a adus o piele mare de berbec ca mulțumire pentru că i-a vindecat puiul. Dar sfântul nu a primit-o, până ce hiena nu i-a făgăduit că pe viitor nu va mai ataca oile săracilor.

Dacă sfântul era atât de milostiv față de firea celor necuvântătoare, cât de milostiv trebuie să era față de oameni, cărora însăși părtășia firii le cere să fie plini de îndurare?

&&&

Atât de mare era curăția sfântului, încât preotul mănăstirii spunea sub jurământ că el nu a dat niciodată Sfintele Taine monahului Marcu; ci, ori de câte ori acesta venea să se împărtășească, era împărtășit de un înger, căruia i se vedea numai mâna din cot, ținând lingurița, când sfântul se împărtășea.

Sfântul se depărtase de toate grijile și zgomotele lumii când era în vârstă de patruzeci de ani; și petrecând întru sihăstrie șaizeci de ani, s-a mutat către Domnul.

Era mic de statură, spânatic la barbă și avea capul luminat pe dinlăuntru de harul Duhului Sfânt.

Proloage - Pomenirea Sfântului cuviosului mucenic Conon, cel din Isauria

Luna martie în 5 zile: pomenirea Sfântului cuviosului mucenic Conon, cel din Isauria.

Acesta a trăit pe vremea apostolilor şi era din satul Vidania, din ţara numită Isauria, fecior al lui Nestor şi Nadia. Încă înainte de a veni el la credinţă, părinţii săi, însurându-l cu o fecioară, numită Ana, sfântul s-a învoit a petrece în curăţie cu femeia sa, fiind şi ea la un gând cu dânsul.

Şi, primind el credinţa şi Sfântul Botez, la îndemnul Arhanghelului Mihail, atâta şi-a umplut sufletul de sfintele învăţături, încât a înduplecat pe soţia şi părinţii lui să se boteze. Şi, ducând o viaţă smerită de muncă şi de înfrânare, cuviosul Conon propovăduia fără încetare cuvântuI lui Dumnezeu, încât a primit şi darul facerii de minuni.

Deci, cu râvna lui pentru răspândirea credinţei şi cu puterea făcătoare de minuni, cea dată lui, Sfântul Conon a adus la credinţa cea adevărată pe mulţi închinători la idoli.

Aşa, voind odată poporul să aducă jertfă unui idol, ce era într-o peşteră din munte, Sfântul Conon a făcut pe demonul, ce era ascuns în chipul acela idolesc de piatră, să mărturisească singur că nu este el Dumnezeu. Iar poporul, auzind aceasta, într-un glas strigă: "Unul singur este Dumnezeu, Cel al lui Conon." Şi s-au botezat toţi, făcându-se închinători Domnului Hristos.

Iar pătimirea fericitului Conon a fost aşa: Pornindu-se prigoană împotriva creştinilor, poruncită de păgânul împărat de la Roma, Domiţian, a venit în Isauria, ca

dregător, trimisul împărătesc Magnus, care a început a prinde pe creştini, silindu-i să se lepede de Hristos.

Deci, în mulţimea de creştini, care au suferit atunci prigoana, s-a aflat şi Sfântul Conon, care, dovedindu-se neclintit în credinţă, cu răbdare a suferit cumplite bătăi şi schingiuiri de moarte.

Dar locuitorii cetăţii, auzind câte pătimeşte Sfântul Conon, cel cunoscut şi preţuit de ei, au alergat ca să-l izbăvească, iar pe Magnus, prinzându-l să-l ucidă. Deci, începând a se strânge poporul, Magnus a prins de veste şi a fugit. Iar poporul, slobozind pe sfântul şi legând rănile lui, l-a dus la casa lui, unde a mai trăit doi ani, după aceea, cu pace, şi s-a mutat la Domnul.

Întru această zi, cuvânt despre vedenia îngerului, care scria pe cei ce intrau în biserică la rugăciune.

Preotul Amonie, slujind Liturghia în biserică, a văzut pe un înger, stând de-a dreapta altarului, care scria numele celor ce intrau în biserică şi ştergea numele celor ce, din pricina lenei, ieşeau din biserică, iar aceştia, din urmă, după trei-sprezece zile, au şi murit.

Deci, aceasta ştiindu-o, fraţilor, să nu ieşiţi din biserică, mai înainte de terminarea a toată cântarea şi pravila.

Întru această zi, cuvânt al Sfântului Ioan Gură de Aur, pentru cei ce zic că nu se pot mântui în lume.

În ştiinţă să ne fie, că nu ne va mântui pe noi locul, dacă nu vom face voia lui Dumnezeu, ci, pe fiecare, îl mântuieşte, mintea cea cu bunăvoie către Dumnezeu. Că nu este ajutor nici din dregătoria cea cinstită, nici din locul cel sfânt, pentru cel care nu face porunca lui Dumnezeu.

- *Că, ce dregătorie este mai mare decât dregătoria lui Adam, cea fără de moarte, sau ce loc este mai frumos, decât Raiul, din care a fost izgonit Adam, prin călcarea poruncii lui Dumnezeu?*
- *Şi, dimpotrivă, ce este mai de ocară, decât gunoiul, pe care şezând, Iov a păzit porunca lui Dumnezeu şi în Rai s-a sălăşluit?*
- *Iar, Saul, la împărăţie fiind şi în palate de mult preţ stând, şi viaţa aceasta a pierdut-o şi nici pe cealaltă n-a câştigat-o.*

- *Iar Lot, aflându-se în Sodoma, în mijlocul unui popor fără de lege, făcând poruncile lui Dumnezeu, s-a mântuit şi cununa cu sfinţii a luat*

şi de va zice cineva, că nu se poate mântui în lume, cu femei şi cu copii, unul ca acela, cu nebunie, se înşeală, că pretutindeni, ne primeşte pe noi Dumnezeu, dacă împlinim poruncile Lui. ***Locul pe nimeni nu mântuieşte, nici nu osândeşte, ci, pe fiecare, faptele îl osândesc, sau îl mântuiesc.***

Deci, măcar, că în lume petrecem, o, fraţilor, să nu ne deznădăjduim chiar de am şi greşi cu ceva, ci, iarăşi, prin pocăinţă, să alergăm la Dumnezeu, şi să fim milostivi şi darnici cu cei săraci şi neputincioşi, din averile noastre. Căci, mai mult pentru unii ca aceştia şi-a încredinţat ţie Dumnezeu averea, că ea cu nimeni nu s-a născut împreună. Pentru aceea, să dai milostenie singur, de bună voie, că de mult ajutor este sufletului tău, adică, a da cu mâna sa. Şi să nu ai martori lângă tine, când faci milostenie. Pe rudele cele apropiate ale tale, să nu le treci cu vederea. Mai întâi, pe cei din casa ta, şi pe rudeniile tale, fără de grijă să-i faci, apoi, după aceştia, şi la alţii să faci milostenie. Că este făţărnicie, ca, la săracii cei străini să împarţi milostenie, iar neamul tău, sau cei din casa ta să fie goi, desculţi şi flămânzi. Deci, cum zici că te îngrijeşti de sufletele lor, iar de trupeasca lor nevoie nu te îngrijeşti ? Cum, dar, îi vei duce pe dânşii la frică lui Dumnezeu, atâta timp cât îi necăjesc pe ei trupeştile neajunsuri ? O, câtă nepricepere şi câtă inimă rea !

Au n-aţi auzit Scriptura care zice: "Fericit este cel ce miluieşte sufletele robilor săi şi nu-şi lasă neamul său în nevoi". Ca de vei supăra pe ai tăi, iar pe alţii vei milui, îţi va zice ţie Domnul: Făţarnice, orbitule de răutate, scoate mai întâi bârna din ochiul tău şi atunci vei vedea să scoţi şi gunoiul din ochiul fratelui tău. Deci, auzind acestea acum, aşa, să miluieşti pe cei de aproape ai tăi şi să te îngrijeşti de hrana lor, ca să faci milostiv pe Dumnezeu faţă de tine.

A Căruia este slava în veci ! Amin.

Întru această zi, cuvânt din Pateric, despre ascultare.

Doi fraţi trupeşti au venit să locuiască într-o mănăstire. Unul era postitor, iar celălalt şi-a ales ascultarea. Şi orice-i zicea lui părintele, făcea fără de îndoială, că de multe ori îi zicea: "Mănâncă dimineaţa" şi el mânca. Şi iar îi zicea: "Să nu mănânci până seara": şi nu mânca. Şi la alte asemenea, orice i se poruncea, cu bucurie împlinea. Şi, pentru ascultarea lui era vestit la toţi în mănăstire.

Şi, pizmuindu-l pe el, fratele lui, a zis întru sine: "Îl voi ispiti pe el de are ascultare."

Şi, venind la părintele, a zis: "Trimite, cu mine, pe fratele meu, ca să facem, împreună, cutare treabă". Şi l-a slobozit pe el stareţul.

Deci, dacă a venit la râu, întru care era mulţime de crocodili, a zis postitorul către fratele său: "Pogoară-te în râu şi treci". Şi s-a pogorât şi au venit crocodilii şi-i lingeau trupul lui şi nu l-au vătămat. Şi, văzând postitorul, i-a zis: "Ieşi din râu". Şi a ieşit nevătămat.

Deci, călătorind ei, au aflat un trup lepădat pe cale şi a zis postitorul: "De am avea o haină veche, am pune-o peste el".

Răspuns-a fratele: "Mai bine să ne rugăm, poate, cumva, va învia acesta". Şi, au stat la rugăciune şi, rugându-se ei, a înviat mortul.

Şi se lăuda postitorul, zicând: "Pentru postirea mea a înviat acesta". Dar a descoperit Dumnezeu părintelui mănăstirii toate.

Şi dacă s-au întors, a zis stareţul către postitor: "De ce ai ispitit aşa pe fratele tău, până la râu? Că, iată, pentru ascultarea lui, a înviat Dumnezeu mortul".

Dumnezeului nostru slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida

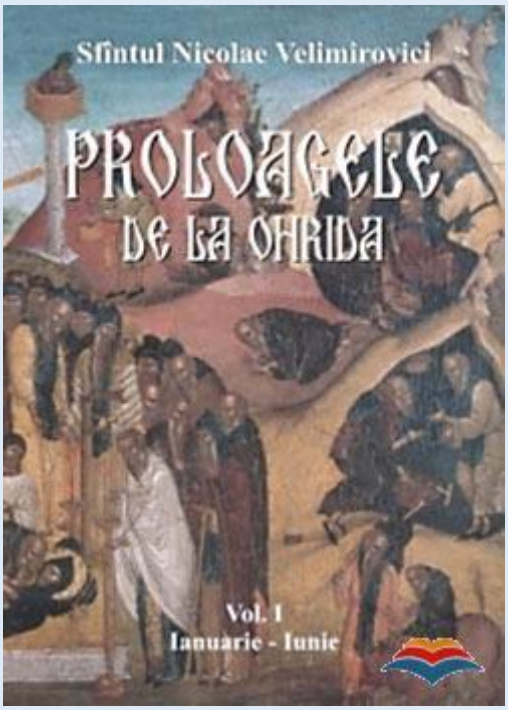

Pomenirea Sfântului mucenic Conon din Isauria

Acest sfânt mucenic a fost crescut de mic în credinţa în Hristos şi botezat în numele Preasfintei şi de viaţă făcătoarei Treimi de însuşi Arhanghelul Mihail, voievodul netrupeştilor oştiri ale lui Dumnezeu. Până la moartea lui, arhanghelul lui Dumnezeu a vegheat, nevăzut asupra Sfântului Conon.

Sfântul Conon era luminat şi împuternicit de harul lui Dumnezeu, astfel încât inima lui nu mai putea fi plecată de nimic lumesc, ci pururea era ridicată la cele de sus.

Când părinţii lui 1-au silit să se însoare şi s-a aflat cu mireasa lui în cămară după nuntă, atunci el a luat o lumânare pe care a pus-o sub un vas şi a întrebat-o pe mireasă: ***„Ce e mai bun, lumina sau întunericul?"***

Iar ea a răspuns: „Lumina."

Atunci el a început să o înveţe despre credinţa în Hristos şi despre Viaţa veşnică, care sunt mult mai înalte şi mai atrăgătoare decât viaţa trupească, în această faptă a lui, Sfântul Conon a reuşit pe deplin, căci şi mireasa lui cu părinţii ei au venit mai după aceea la credinţa în Hristos.

Conon a trăit o vreme cu soţia lui ca frate şi soră. Căci nu după mult timp soţia lui a murit, precum şi părinţii lui.

Astfel Sfântul Conon s-a retras complet din viaţa lumii, dăruindu-se deplin vieţii de rugăciune, postiri şi cugetări dumnezeieşti. El a făcut multe minuni, întorcând mult popor la Hristos.

Printre minunile lui este şi aceea că avea putere mare asupra duhurilor necurate, pe care le forţa să-i slujească lui.

În timpul unei prigoane el a fost prins, torturat şi înjunghiat peste tot cu cuţite. Cei bolnavi se ungeau cu sângele lui şi se făceau sănătoşi.

După această mucenicie Sfântul Conon a mai trăit doi ani în cetatea lui Isauria şi trecând la cele veşnice, s-a înfăţişat înaintea lui Dumnezeu.

Acest slăvit sfânt a trăit şi a luat mucenicia în veacul al doilea.

Pomenirea Sfântului mucenic Conon, grădinarul

Acest Sfânt Conon s-a născut în Nazaret. El era blând şi curat cu inima şi era peste tot plăcut înaintea lui Dumnezeu.

În timpul domniei lui Decius, Sfântul Conon a fost prigonit, chinuit şi mucenicit pentru Hristos. Întotdeauna el a rămas tare în credinţă. El i-a certat cu asprime pe judecătorii păgâni, vădind prostia lor. Călăii i-au bătut cuie în picioare, 1-au legat de carul cezarului şi 1-au silit să alerge în trapul cailor prin cetate până când acest om nevinovat şi sfânt, epuizat de chinuri, a căzut. Atunci el s-a rugat ultima oară pentru lume şi şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, la anul 251 după Hristos.

Pomenirea Sfântului cuvios Isihie, postitorul

Sfântul Isihie s-a născut lângă oraşul Brusa, în veacul al optulea. El apoi s-a retras în muntele Maion, temut şi vestit pentru mulţimea duhurilor necurate care se sălăşluiau acolo. Acolo Isihie şi-a clădit o colibă şi un paraclis închinat Sfântului apostol Andrei. El le-a împrejmuit cu o grădină pe care o cultiva ca să se hrănească din lucrul mâinilor lui.

Cu rugăciunea, Sfântul Isihie făcea multe minuni. El a prorocit că după moartea lui pe acel loc se va ridica o mânăstire.

El a ştiut cu o lună mai înainte ziua şi ceasul morţii lui. La miezul nopţii acelei zile, unii oameni au văzut cum chilia lui s-a umplut de o lumină neobişnuită. Când au sosit la colibă, l-au găsit pe sfânt deja mort.

Sfântul Isihie a adormit cu pace, fiind primit în împărăţia cerească a Domnului Său la anul 790 după Hristos.

Mai târziu, Teofilact, episcopul Amasiei, a mutat sfintele sale moaşte în cetatea Amasia.

Pomenirea Sfântului cuvios Marcu Ascetul

Sfântul Marcu a fost mare ascet şi făcător de minuni.

În cel de al patruzecilea an al vieţii lui el a fost tuns monah de povăţuitorul lui, Sfântul Ioan Gură de Aur. După aceasta Sfântul Marcu a petrecut şaizeci de ani în pustia sălbatică a Nitriei în postiri, rugăciuni şi scrierea a multe cărţi duhovniceşti privitoare la mântuirea sufletului.

El cunoştea pe de rost Sfintele Scripturi. El era milostiv şi blând. El plângea mult pentru nenorocirea care a căzut peste întregul neam omenesc şi peste întreaga zidire a lui Dumnezeu.

Odată, pe când plângea, el s-a rugat pentru un pui de hienă care se născuse orb şi îndată puiul a văzut. Hiena mamă văzând aceasta s-a dus şi a adus sfântului o piele de oaie. Sfântul i-a poruncit atunci hienei să nu mai ucidă niciodată oile oamenilor, mai ales săraci.

Sfântul Marcu primea Sfânta Împărtăşanie din mâinile îngerilor.

Omiliile lui duhovniceşti, despre pocăinţă, priveghere, paza minţii, sunt socotite printre cele mai mari scrise vreodată în Biserică. Aceste lucrări au fost lăudate mult de marele Sfânt patriarh Fotie.

Cântare de laudă la Sfântul Arhanghel Mihail

Îngerii sunt fraţi ai noştri mai înalţi în duh şi mai vârstnici,
A căror voinţă este doar Voinţa lui Dumnezeu.

Mai strălucitori decât lumina sunt ei,

Mai uşori şi mai repezi,
În lumină sunt îmbrăcaţi,
lumina Făcătorului lor,
Neobosiţi lucrători ai lucrării lui Hristos.

Grija lor cea mare, singura, este neamul omenesc:
Cum să-l întoarcă la Dumnezeu, ca pe Fiul Risipitor.

Grija îngerilor este să-i scoată din pământ străin
Pe fraţii lor mai mici, oamenii,
Şi să-i aşeze în curţile împărăteşti ale Stăpânului Hristos.

Arhistrategul Mihail, cel mai
dintâi dintre cei dintâi,
Străluceşte printre oştile cereşti
Precum Luceafărul între stele.

Aproape este el de tot omul care se pocăieşte,
Ridicându-l la Dumnezeu;
Puternic este el să fie aproape de toţi,
Oricât de mulţi ar fi.

Bucuria lui cea mai mare este slujirea,
Chiar şi în cerurui slujirea aproapelui
Prima poruncă este.

Slujirea întăreşte viaţa şi o umple de bucurie pe mamă,
Slujirea împleteşte cununile cele neveştejite,
Această slujire îngerilor le este bucurie şi sărbătoare,
Căci se face spre slava lui Dumnezeu şi mântuirea oamenilor.

Cugetare

Oare de ce unii oameni, educaţi la şcoli înalte şi botezaţi în numele lui Hristos, se îndepărtează de creştinism şi se dăruiesc cu totul filozofiei şi teoriilor omeneşti, afirmând că ele conţin mai mult adevăr decât creştinismul?

Din două motive se întâmpla această: fie dintr-o înţelegere cu totul superficială a creştinismului, fie din cauza păcatelor. Mintea superficială nu-L poate primi pe Hristos, ea fuge de El precum criminalul de curtea de justiţie.

Creştinii păcătoşi şi superficiali au fost de-a lungul timpurilor tot atât de revoltaţi împotriva creştinismului ca şi păgânii. Celor superficiali şi culpabili le-a fost întotdeauna mai comod să se scalde în băltoaca noroioasă a cugetării omeneşti, decât să se arunce în adâncurile riscante ale lui Hristos.

Pe cei care îl urmează cu credinţă, Hristos îi cheamă mereu la adâncimi tot mai mari, precum i-a spus Sfântului apostol Petru: ***Mână la adânc (Luca 5: 4).***

Sfântul Marcu Ascetul zice că legea lui Dumnezeu se pricepe în măsura în care împlineşti cu fapta sfintele porunci ale lui Dumnezeu: „Ignoranţa îl face pe om să grăiască împotriva a ceea ce îi este de folos, iar obrăznicia înmulţeşte păcatul."

Luare aminte

Să luăm aminte la Taina împărtăşirii ca taină a Iubirii desăvârşite, căci:

- *Din partea Mântuitorului Hristos, ea înseamnă desăvârşita dăruire a Lui, credincioşilor Lui;*
- *Astfel fiind ea, Hristos este primit cu credinţă şi încredere de credincioşi;*
- *Astfel fiind ea, duce la unirea mântuitoare, roditoare şi plină de bucurie dintre Dumnezeu şi om.*

Predică despre mergerea la adâncuri împreună cu Hristos

Mână la adânc (Luca 5:4). Aşa i-a poruncit Stăpânul Hristos lui Petru şi celorlalţi apostoli, când a încetat de a vorbi (Luca 5: 4). Aceasta înseamnă că mai întâi El i-a învăţat şi imediat după aceea i-a chemat la faptă. Acest lucru este important şi pentru noi. Căci de îndată ce învăţăm ceva din Sfintele Scripturi, avem neapărată nevoie să mergem şi să împlinim cu fapta ceea ce am învăţat.

Nu numai ucenicul este iubit de către Stăpânul Hristos, ci mai ales faptele lui. Mână la adânc. De pe ţărm, de acolo unde apele sunt mici, Stăpânul a grăit poporului care era mai puţin luminat în tainele împărăţiei lui Dumnezeu. Dar pe apostoli i-a îndemnat la adânc. Apele mici sunt mai puţin periculoase, dar puţini sunt şi peştii pe care îi poţi prinde în ele. În apele mici printre peşti se mai află şi şerpi, broaşte şi alte vietăţi respingătoare. Acesta este tot pericolul, în apele mici şi peştii sunt puţini şi mici - aceasta e tot ceea ce poţi prinde. Dar la adânc, pericolul e corespunzător mai mare. Acolo există peşti mari şi furtuni pe măsură. Acolo este pericol de moarte. Dar acolo şi peştele este mai mare şi mult mai bun - acesta este câştigul.

O, creştine înţelepte, la adânc aşadar trebuie să mâni! Mână la adâncul tainic al mării vieţii, dar nu îndrăzni să porneşti fără Hristos la cârmă, nu, niciodată. Căci dacă îndrăzneşti, s-ar putea să-ţi petreci toată noaptea acestei vieţi fără să prinzi nimic, aşa cum s-a întâmplat în acea noapte cu bătrânul Petru, pescarul cel încercat, când a spus: ***toată noaptea ne-am trudit şi nimic nu am prins (Luca 5: 5).***

Nu numai că nu vei prinde nimic dacă nu-L ai pe Hristos la cârmă, dar şi mai rău poate să ţi se întâmple. Căci pot veni vânturi mari care să te răstoarne în adânc. Căci poţi fi sfâşiat de fiarele sângeroase ale adâncului. Iar vânturile, creştine înţelepte, sunt propriile tale patimi care te însoţesc fără să vrei dacă mâni la adânc fără Hristos.

Iar fiarele adâncului, creştine înţelepte, sunt diavolii care te pot distruge într-o clipeală de ochi, tot aşa cum într-o clipeală de ochi au mânat turma de porci în mare: ***Atunci, ieşind, duhurile necurate au intrat în porci şi turma s-a aruncat de pe ţărmul înalt în mare. Şi erau ca la două mii şi s-au aruncat în mare (Marcu 5: 13).***

Dar dacă mâni la adânc cu Hristos la cârmă, de nimic să nu te temi; ci mergi bucurându-te, şi cu curaj alipindu-te de Hristos. Aşa vei dobândi prada cea mai bună, aşa iţi vei umple cu ea amândouă luntrile şi pe cea a trupului şi pe cea a sufletului tău. Te ve îmbogăţi cu cea mai bună pradă.

O, râvnitorule creştine şi fără piedici vei sosi la ţărm, la ţărmul împărăţiei lui Hristos. Căci nicăieri fără Hristos! Nici în locurile joase, nici în cele înalte. Căci în cele joase te vor supăra foametea şi multele mizerii omeneşti, iar în cele înalte încă şi mai mari rele pot să te pască.

O, Atotputernice şi Mântuitorule Doamne, Tu eşti Cârmaciul, Apărarea şi Limanul nostru.Ţie se cuvine slava şi mulţumita în veci, Amin.

Sinaxar - Sfântul Conon Isaurianul - 5 martie

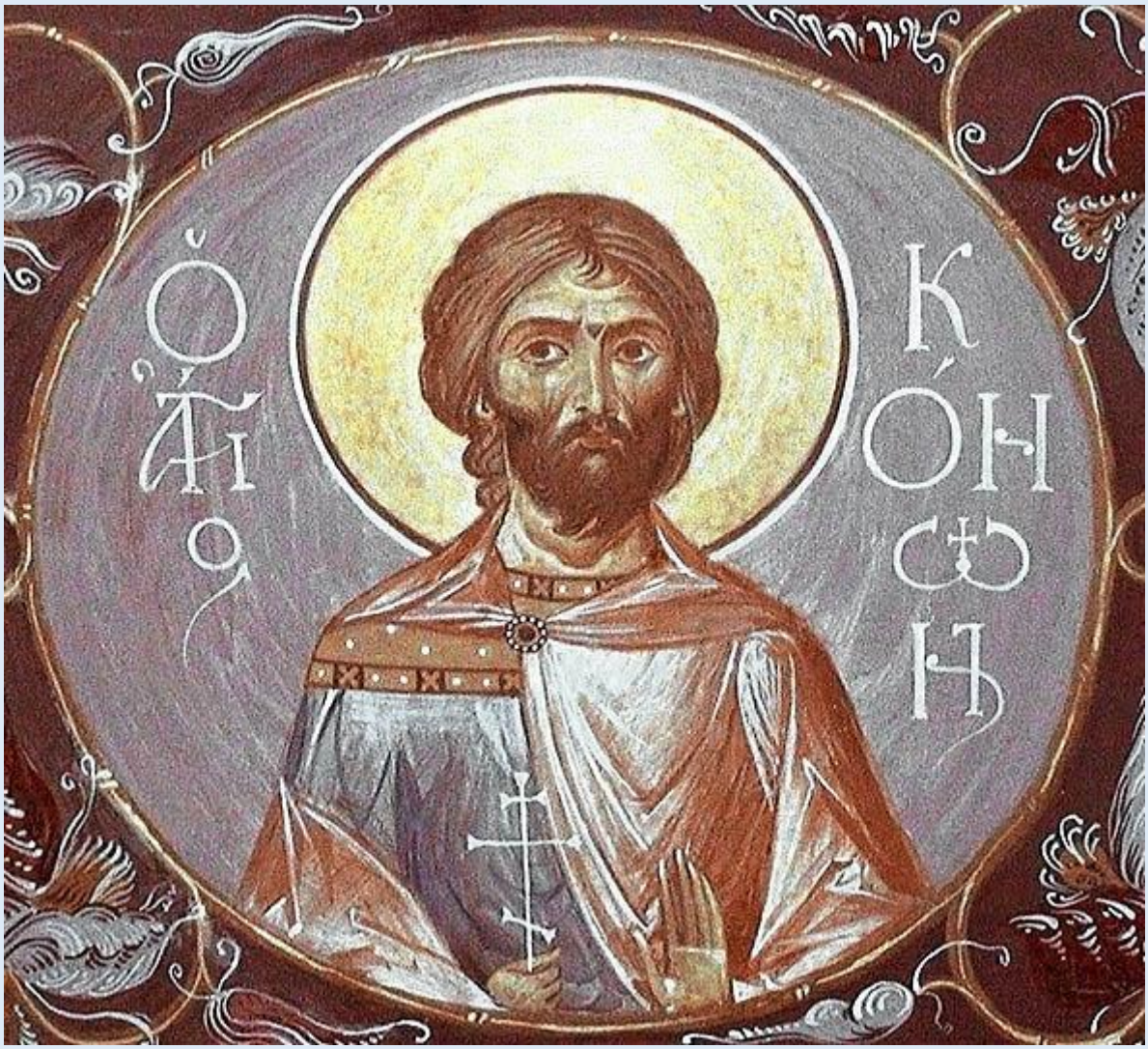

Sfântul Conon Isaurul - frescă rusească contemporană

Sfântul Conon s-a născut pe la sfârşitul sec. I d. Hr., în Vadiní, un sat din apropierea oraşului Isauria, din Asia Mică şi a trăit pe vremea Sfinţilor apostoli. Părinţii săi, Nestor şi Nada, au fost la început păgâni.

Încă de la o vârstă fragedă, Sfântul Conon a devenit creştin, iar când părinţii săi l-au constrâns să se căsătorească, acesta s-a învoit cu soţia sa să trăiască ca fraţii, afierosindu-se amândoi lui Dumnezeu.

Sfântul Conon Isaurul, manuscris athonit, Iviron sec. XV

În Sinaxar se menționează faptul că Sfântul Conon a fost povățuit de însuși Arhanghelul Mihail, care l-a botezat în numele Sfintei Treimi, l-a împărtășit până la sfârșitul vieții lui cu Sfintele Taine, i-a fost mijlocitor și, desigur, i-a dăruit puterea săvârșirii de minuni.

Sfântul Conon i-a condus la credința creștină și pe părinții săi, iar tatăl său Nestor a primit cununa mucenicească pentru Hristos. Dar și pe alți necredincioși care i se

împotriveau, spunând că nu există alt Dumnezeu în afară de idoli, i-a convins și i-a pregătit să-L mărturisească cu glas mare pe Hristos și să fie botezați.

Cu harul lui Dumnezeu, Sfântul Conon avea putere asupra duhurilor rele; pe unele, prin porunca sa, le făcea să îngrijească țarinile, iar pe altele le închidea în vase mari de lut.

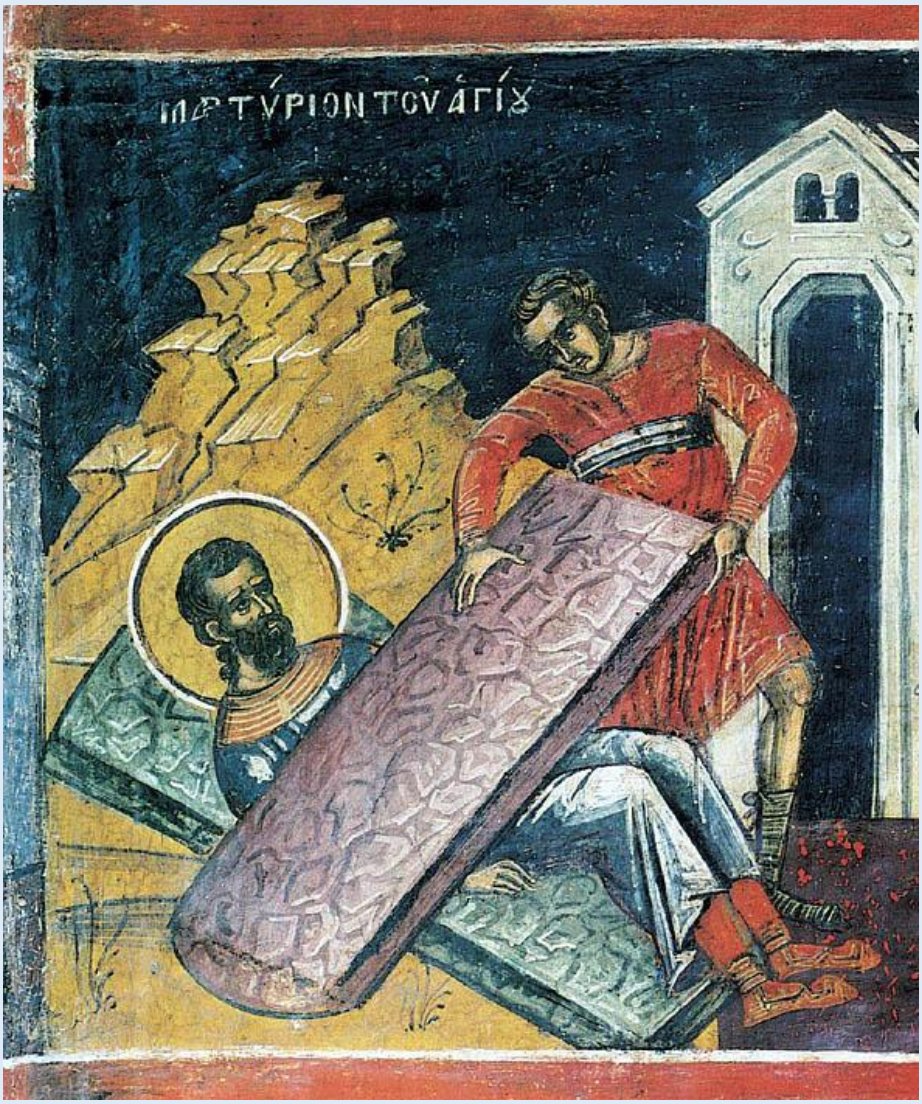

Sfântul Conon Isaurul, frescă, mănăstirea Dionisiu, Athos, 1547

Păgâni însă priveau cu mult dispreț activitatea lui misionară și influența pe care o avea asupra neamurilor. Într-una din zile, sfântul a intrat într-un templu păgân și, rugându-se fierbinte lui Dumnezeu, toți idolii din templu s-au sfărâmat în bucăți. De aceea, dregătorul Magnus l-a prins și l-a supus la chinuri. Când a fost eliberat, creștinii l-au îngrijit și l-au înconjurat cu multă cinste.

După doi ani, Sfântul Conon a adormit în pace, predându-și sfântul său suflet lui Dumnezeu.

Sfântul Conon Isaurul, manuscris athonit, Iviron sec. XV

Sfântul Conon a fost înmormântat dincolo de Constantinopol, unde se pare că exista o Biserică ce-i purta numele, fiind menționată ulterior ca mănăstire în vremea domniei împăratului Iustinian I (527-565 d. Hr.)

În vremea iconoclasmului, creștinii au mutat capul cuviosului mucenic Conon în Mănăstirea Chrysorrogiatissa, situată în apropierea orașului Pafos, unde se păstrează până astăzi într-o frumoasă raclă sidefată.

Sfântul mucenic Conon este prăznuit în fiecare an pe 5 martie.

Tropar: Mucenicul Tău, Doamne Conon, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a și ale demonilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Sedealnă, glasul 1, Mormântul Tău…

Din pruncie lipindu-te de Dumnezeu, purtătorule de Dumnezeu, te-ai arătat vas cinstit al Duhului și duhurile cele prea viclene le-ai supus și, nevoindu-te, te-ai mărit, după vrednicie. Pentru aceasta toți, cu credință prăznuim sfântă pomenirea ta.

Sursa:
http://www.pemptousia.ro/2014/03/sfantul-conon-isaurianul-5-martie/

Icoane

5 martie

Sf. Mc. CONON
Sf. Cuv. MARCU
DIN ANCIRA
Sf. Cuv. MARCU
DIN ATENA
5 martie

Sfântul mucenic Conon din Isauria, Sfântul cuvios Marcu Monahul, Sfântul cuvios Marcu din Atena - Icoană sec. XX, Mănăstirea Panahrantou, Megara (Grecia) – Colecția Sinaxar la Sfinții zilei (icoanele litografiate se găsesc la Catedrala Mitropolitană din Iași)

Sf. Mc. CONON
Sf. Cuv. MARCU
ASCETUL

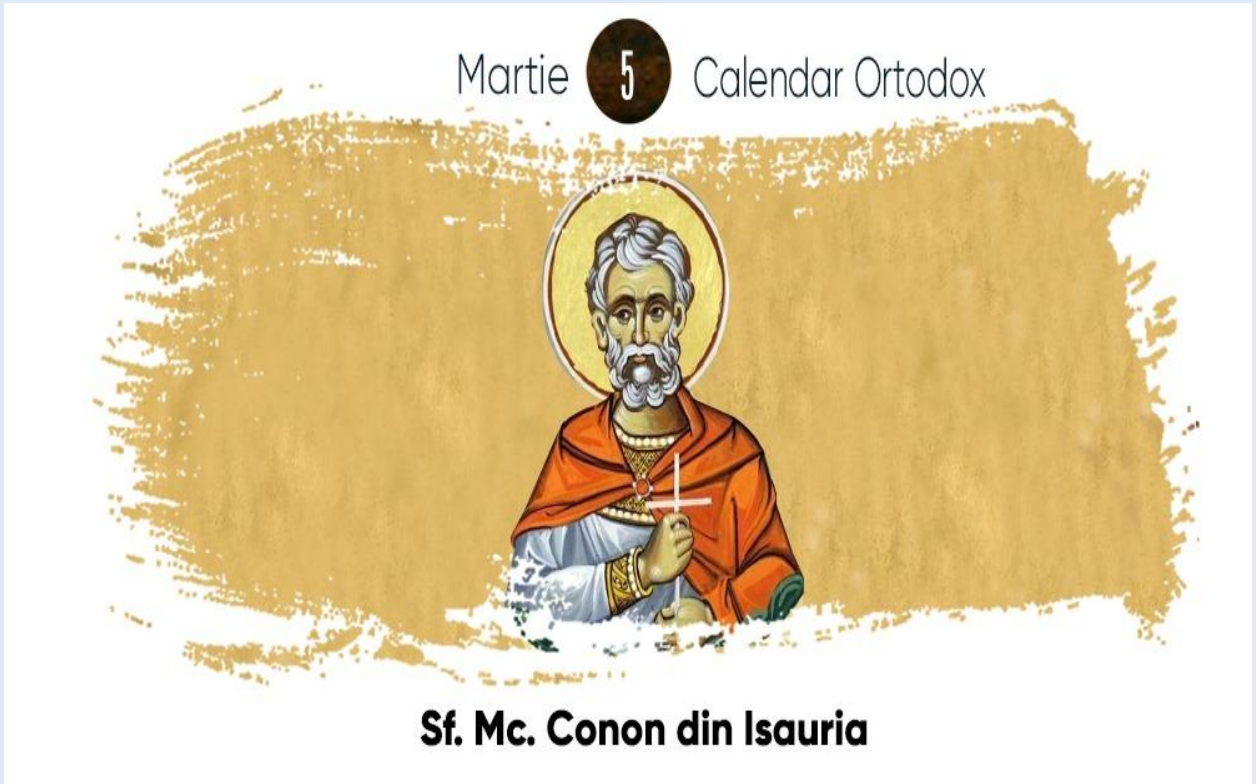
Martie 5 Calendar Ortodox
Sf. Mc. Conon din Isauria

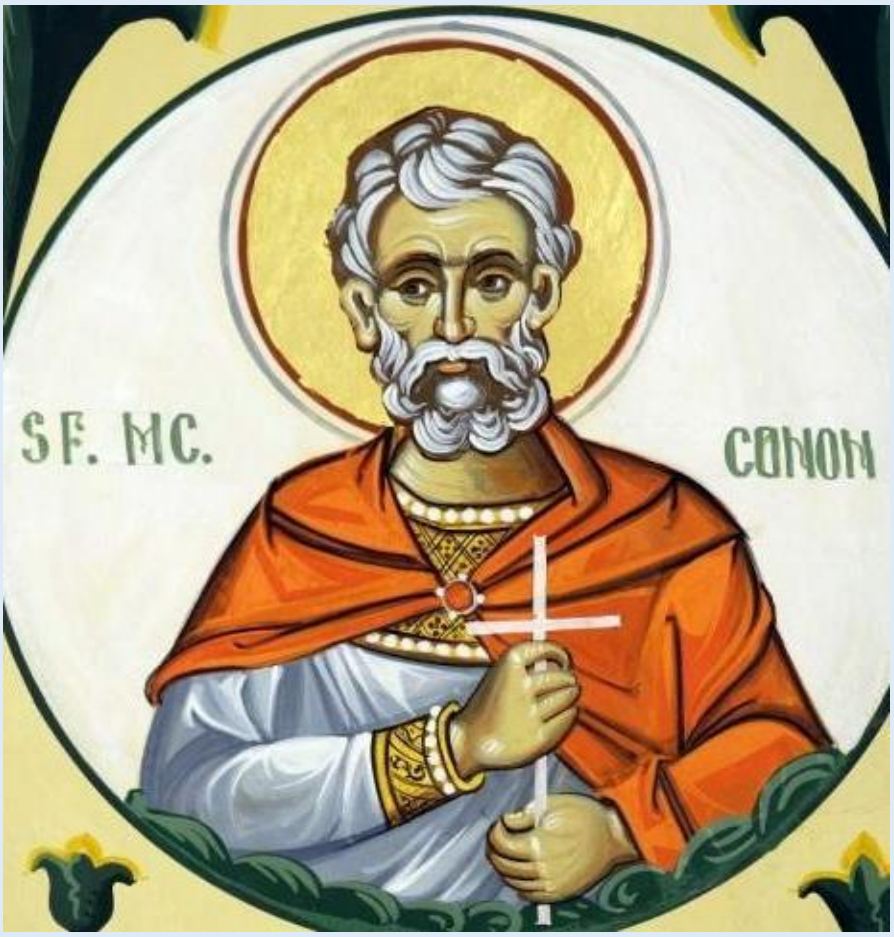
SF. MC.
CONON

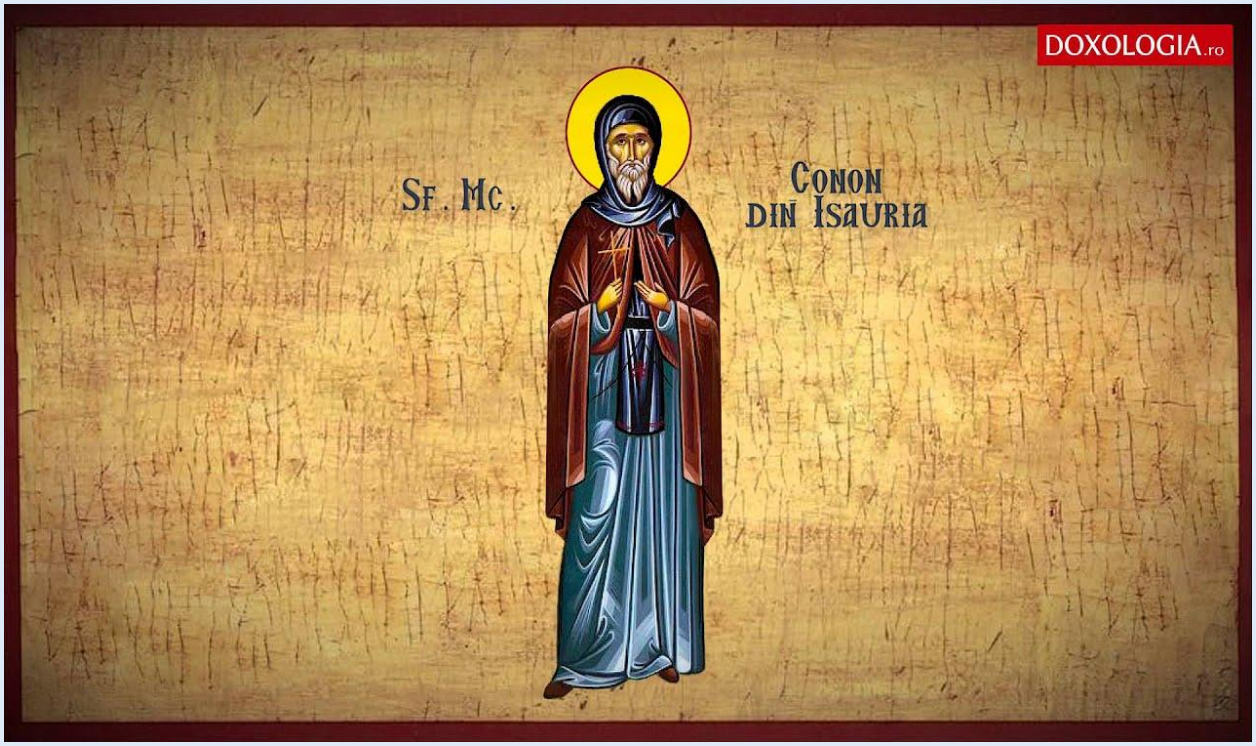
DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc.
Conon
din Isauria

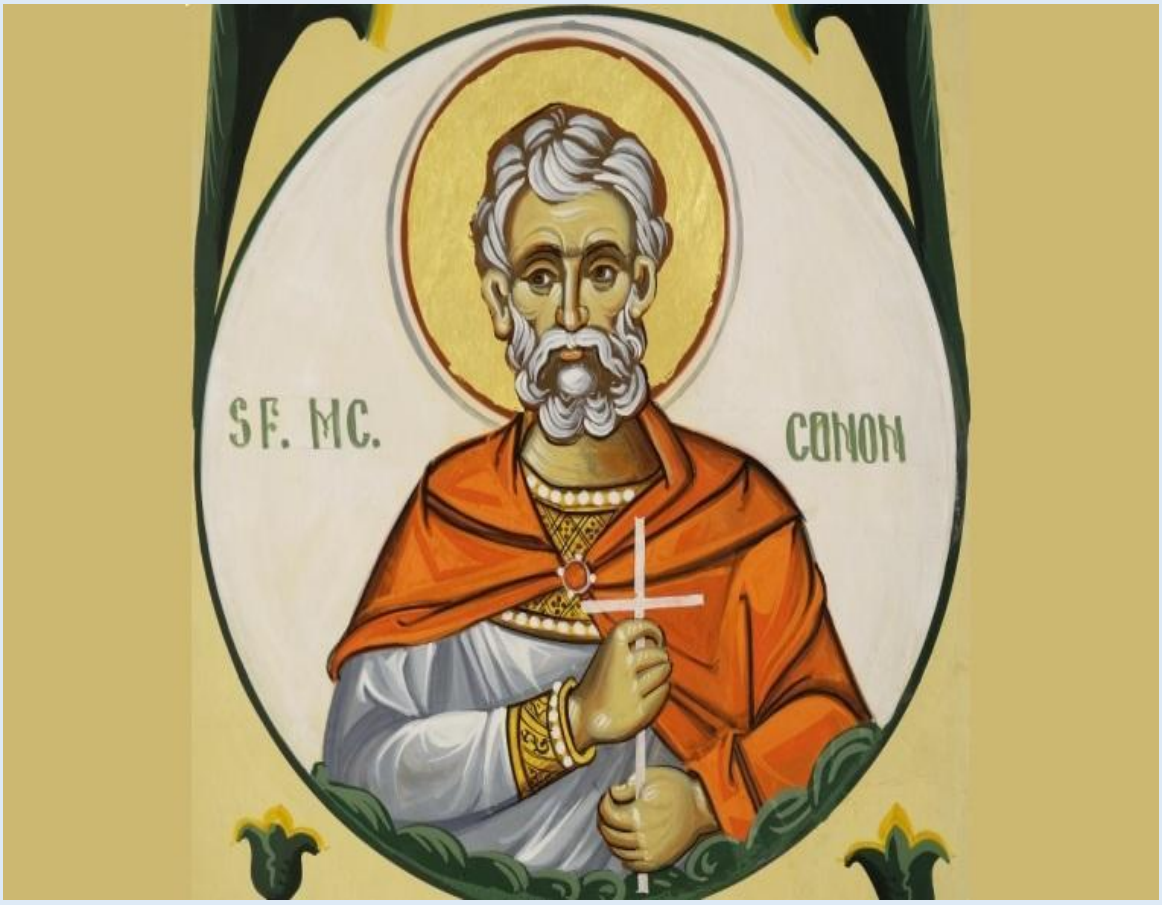
SF. MC.
CONON

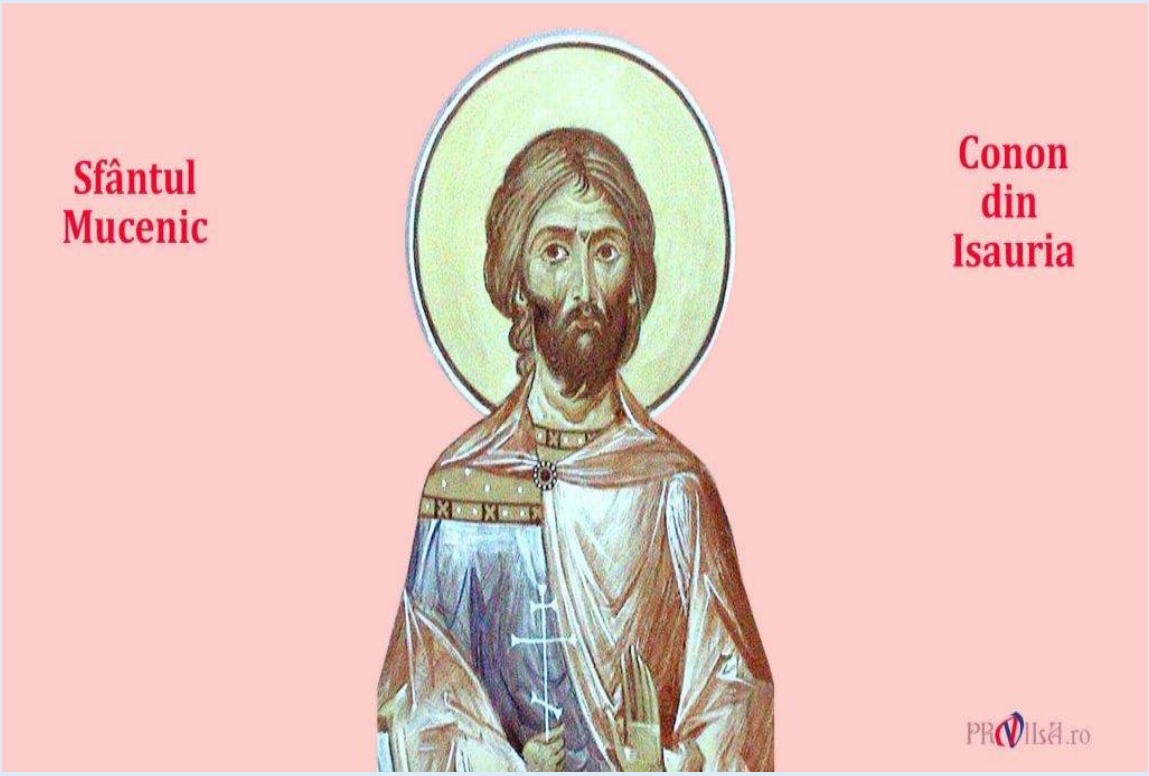
Sfântul
Mucenic
Conon
din
Isauria
PRAVILA.ro

Troparul Sfântului Mucenic Conon din Isauria

5 Martie - Glasul 4

Mucenicul Tău, Doamne, Conon,
întru nevoința sa, cununa
nestricăciunii a dobândit de
la Tine, Dumnezeul nostru;
că având puterea Ta, pe
chinuitori a învins;
zdrobit-a și ale demonilor
neputincioase îndrăzniri.
Pentru rugăciunile lui,
mântuiește sufletele
noastre, Hristoase
Dumnezeule.

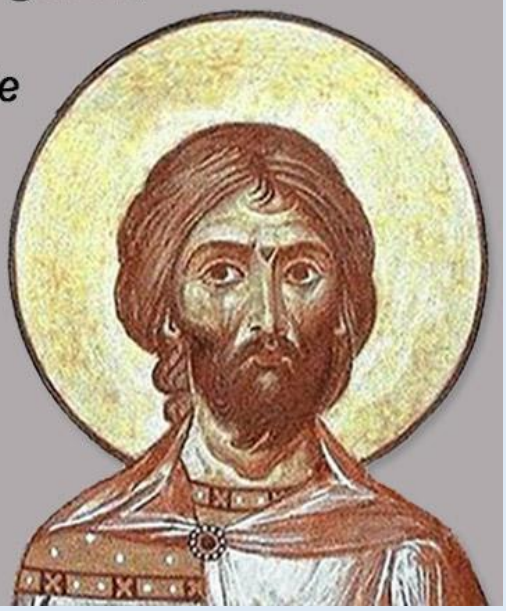

Troparul Sfântului Mucenic Conon din Isauria

5 Martie - Glasul 4

Mucenicul Tău, Doamne, Conon,
întru nevoința sa, cununa
nestricăciunii a dobândit de
la Tine, Dumnezeul nostru;
că având puterea Ta, pe
chinuitori a învins;
zdrobit-a și ale demonilor
neputincioase îndrăzniri.
Pentru rugăciunile lui,
mântuiește sufletele
noastre, Hristoase
Dumnezeule.

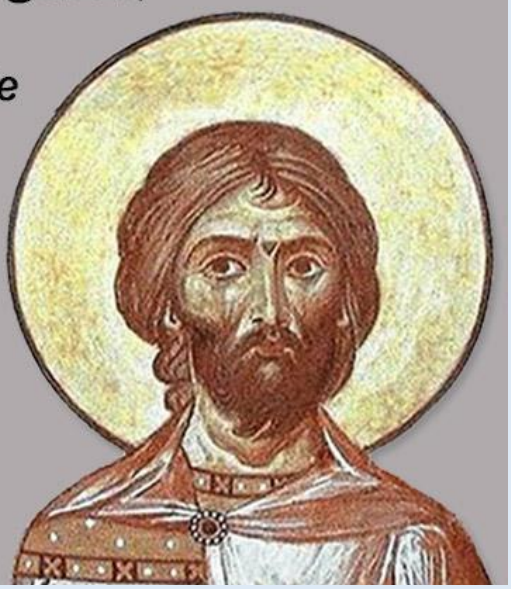

Bucură-te, Sfinte mucenic Conon din Isauria!